

STATSVETENSKAPLIGA INSTITUTIONEN
CENTRUM FÖR EUROPASTUDIER

TURKISKA UPPFATTNINGAR OM EU

En kvalitativ textanalys av ledarartiklar ur den turkiska nyhetstidningen Sabah

Kübra Coskun

Examensarbete:	15 hp
Program och kurs:	Europaprogrammet, EU1540 Kandidatuppsats i Europakunskap
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	HT2018
Handledare:	Ann-Kristin Jonasson
Examinator:	Kenneth Nyberg
Antal ord:	12 979

Abstract

This paper belongs in the research field of the external perceptions of the European Union. With Turkey as the case focus, the material consists of editorials from the daily newspaper Sabah. The purpose has been to identify how the EU is perceived in accordance with role theory, and detect changes over time between 2006 and 2016. Furthermore, the purpose has been to compare the findings with previous research. As a candidate country for almost two decades, the economic and political ties between the two entities are important. This study is relevant since it widens the understanding of the EU's role in the world. The results of the study show that the EU perception in Turkey has changed from a generally positive view, to a generally negative view. The findings mainly confirm previous research regarding the mapped out roles of the EU, however it gives a more nuanced view of the EU from a Turkish perspective.

Key words: external perceptions, Turkey, EU, role theory, Sabah, Turkey-EU relations, EU candidate country

Innehåll

Inledning: Turkiet och de externa uppfattningarna om EU	1
Problemformulering	1
Syfte	2
Disposition	2
Rollteori och de externa uppfattningarna om EU	3
Teori och tidigare forskning	3
Rollteori.....	3
EU:s olika roller enligt tidigare forskning.....	3
Existerande forskning på turkiska uppfattningar om EU	5
Övergripande frågeställning, analyschema och preciserade frågeställningar	6
Metod och material.....	9
Forskningsdesign.....	9
Val av empiriskt material och avgränsningar	10
Problemdiskussion	11
Relationerna mellan EU och Turkiet.....	13
EU-Turkiet relationer	13
En kort historik.....	13
Cypernfrågan.....	14
Historiska fördomar.....	14
Köpenhamnskriterierna	14
Aktuella relationer.....	15
Ekonomiska relationer.....	15
Media i Turkiet.....	15
Situationen 2006.....	16
Situationen 2016.....	16
Resultat och analys.....	18
EU-uppfattningar i Sabah-tidningen år 2006 juli – december samt år 2016 juli-december	18
EU:s ledarroll 2006	18
EU:s ledarroll 2016	19
Jämförelse EU:s ledarroll 2006 och 2016	22
EU:s ekonomiska roll 2006	22
EU:s ekonomiska roll 2016	23
Jämförelse EU:s ekonomiska roll 2006 och 2016	25
EU:s normativa roll 2006	26
EU:s normativa roll 2016	28
Jämförelse EU:s normativa roll 2006 och 2016	32

Andra uppfattningar om EU:s roller 2006.....	32
Andra uppfattningar om EU:s roller 2016.....	33
Jämförelse andra uppfattningar om EU 2006 och 2016	33
Slutdiskussion och reflektioner	34
Slutsats	36
Förslag på vidare forskning.....	36
Referenslista	37
Källförteckning.....	38
Bilaga 1	44

Inledning: Turkiet och de externa uppfattningarna om EU

Problemformulering

Beläget mellan Europa och Asien utgör Turkiet en brygga mellan de två världsdelarna. Som kandidatland och grannland till EU har de två aktörerna en speciell relation där båda har inflytande på varandra. Sedan 1963 är Turkiet associerat med EU (då kallat Europeiska Gemenskapen, EG), men historien mellan Europa och Turkiet sträcker sig längre än så. Det Osmanska riket ur vars ruiner det moderna Turkiet bildades var ett imperium som utbreddes över Europa och Mellanöstern. Idag är EU och Turkiet kopplat genom en tullunion och Turkiet är dessutom erkänt som ett kandidatland sedan 1999. Medlemskapsförhandlingarna började i oktober 2005, och år 2016 frystes de av Europaparlamentet. De utdragna förhandlingarna tillsammans med Europaparlamentets beslut ledde till diskussioner i Turkiet om att göra en ”Trexit”, det vill säga att avsäga sig kandidatstatusen genom en folkomröstning.

De externa uppfattningarna om EU är ett relativt nytt forskningsfält där det finns utrymme för påbyggnad. Studier som fokuserar hur EU betraktas och uppfattas av utomstående aktörer är viktiga för att komma ifrån ett eurocentriskt perspektiv och bättre förstå EU:s roll och legitimitet i världen – studier av denna typ bidrar till en förståelse för de förhållanden då EU-policys kan vara effektiva. Dessutom bidrar det till att överbrygga gapet mellan EU:s självuppfattning och EU-uppfattningen av yttre aktörer. Genom att studera de yttre uppfattningarna om EU går det alltså att bidra till förståelsen om EU:s identitetsprocess som skapas i interaktion med andra aktörer, och bredda förståelsen för EU:s roll i världen (Lucarelli, 2014, s. 1 – 2).

Det geografiska fokuset för studier av externa uppfattningar har hittills varit på Stillahavsområdet, Afrika, Asien och delar av Sydamerika (Chaban & Magdalena, 2014, s. 195; Chaban, Elgström, Kelly & Yi, 2013, s. 433; Fioramonti & Olivier, 2007, s. 401; Fioramonti & Poletti, 2008, s. 167). Förvånansvärt nog finns nästan inga studier om hur EU uppfattas i Turkiet och det är här jag har identifierat min forskningslucka. Givet de invecklade relationerna mellan EU och Turkiet är ett turkiskt perspektiv viktigt i ett jämförande tidsperspektiv, men även i relation till och i jämförelse med den tidigare forskningen i andra länder. Genom att jämföra tidsmässigt då medlemskapsförhandlingarna var nya, till att relationerna frystes, går det att få en bredare förståelse för vilken effekt EU:s policys har haft på Turkiets uppfattningar om EU, och hur uppfattningarna har ändrats över tid.

Att undersöka uppfattningar specifikt i den turkiska median blir relevant då det turkiska medielandskapet har en särskild uppbyggnad. Detta återkommer vi till i avsnittet ”Metod och material”. Kortfattat så kan nämligen EU-uppfattningar i turkisk media också kunna sägas reflektera det politiskt styrande partiets, regeringspartiet Rättvise- och utvecklingspartiets (Adalet ve Kalkınma Partisi, förkortas AKP) uppfattning om EU. Fokuset för denna studie kommer vara ledarartiklar ur den turkiska dagstidningen Sabah med ett fokus på åren 2006, då medlemskapsförhandlingarna var relativt nya, och 2016, då medlemskapsförhandlingarna frystes. Undersökningen kommer göras i enlighet med rollteori, som förklaras i nästföljande kapitel.

Syfte

Studien syftar till att djupare undersöka hur EU uppfattas i Turkiet, mer specifikt i turkisk media som också kan sägas reflektera det politiskt styrande partiets uppfattning, och hur dessa uppfattningar har ändrats över tid från det att medlemskapsförhandlingarna var nya, till att de frystes. Att studera förändringen över tid är intressant därför att det kan ge en fingervisning om vilka verkningar EU:s policys har haft. Vidare syftar studien till att göra en jämförelse med den tidigare forskningen om EU-uppfattningar i andra delar av världen och Turkiet. Genom att undersöka de yttre uppfattningarna med ett fallspecifikt fokus på Turkiet breddas förståelsen för vilken typ av aktör EU uppfattas som i världen. Möjligen kan studien också säga något om hur relationerna mellan Turkiet och EU kommer att utvecklas.

Disposition

I nästföljande kapitel görs en genomgång av rollteori som kommer användas som ett analysredskap, samt tidigare forskning. Kapitlet mynnar ut i konstruktionen av ett analyschema och preciserade frågeställningar. Därefter förklaras metoden som är en kvalitativ textanalys, med motivering till de olika val som gjorts under processens gång samt eventuella problem det kan innebära. För att sätta analysen i en kontext, görs en genomgång av relationerna mellan EU och Turkiet. Därpå presenteras studiens resultat och analys, som efterföljs av en slutdiskussion och reflektioner.

Rollteori och de externa uppfattningarna om EU

Detta kapitel inleds med att redogöra för rollteori som i studien kommer användas för att analysera ledarartiklarna från Sabah-tidningen. Därefter görs en genomgång av tidigare forskning inom fältet av externa uppfattningar om EU, och även existerande forskning om turkiska uppfattningar lyfts. Slutligen presenteras den övergripande frågeställningen och ett analyschema med preciserade frågeställningar.

Teori och tidigare forskning

Rollteori

Rollteori går att applicera på forskning om EU:s yttre uppfattningar enligt Lucarelli (2014, s. 6). Rollteori är från början en sociologisk teori, men introduceras i foreign-policy fältet av Kalevi Holsti år 1970 (Aggestam, 2006, s. 12). Roller syftar på mönster av förväntat eller lämpligt beteende, och bestäms både av aktörens självuppfattningar om lämpligt beteende, och av de roller som tillskrivs och förväntas av andra aktörer. Roller associeras med vissa positioner, exempelvis som en ”stormakt”. Många roller är inbäddade i sociala strukturer, men roller är också i viss mån kontextuellt bestämda då det går att koppla beteenden av aktörer till ett särskilt problemområde (Elgström & Smith, 2006, s. 5).

Roll och identitet är sammankopplade. Då EU är en relativt ny konstruktion, och inte en stat i dess traditionella bemärkelse, går det att ifrågasätta utsträckningen i vilken europeisk identitet kan ses som en källa för EU:s utrikespolitiska roller. Enligt vissa konstrueras bilden av EU baserat på det förflutna, vilket kan ses som en viktig grund på vilka EU:s utrikespolitiska roller uppfattas (Aggestam, 2006, s. 21).

EU:s olika roller enligt tidigare forskning

I fältet av de externa uppfattningarna om EU återkommer vissa roller som EU associeras med. En av dem är EU:s roll som internationell ledare/stormakt, uppfattningarna varierar beroende på fält och geografiskt område (Chaban et al., 2013, s. 439). Gällande handel- och klimatfrågor ses EU som en stormakt (Chaban et al., 2013, s. 443). Särskilt i klimatfrågan anses EU:s roll varit framträdande (Lucarelli, 2014, s. 11). I relation till andra globala aktörer, uppfattas dock EU:s ledarroll som mindre än Kinas och USA:s (Lucarelli, 2014, s. 9). En annan aspekt som dyker upp är bilden av EU som splittrad, inte tillräckligt enig, i vissa delar av världen. Denna

bild är dock inte dominerande, snarare ses den europeiska integrationen som positivt (Larsen, 2014, s. 902; Chaban et al., 2013, s. 435). Sammanfattningsvis handlar EU:s ledarroll om hur EU relateras till andra stormakter.

En av de mest framträdande rollerna som identifieras av yttre aktörer, är EU:s ekonomiska roll. Ibland uppfattas denna roll som negativ, i andra fall som positiv, men är helt klart den dominerande uppfattningen världen över (Larsen, 2014, s. 897; Chaban et al., 2013, s. 436). Även om bilden av EU som en ekonomisk jätte är utbredd, ses unionen inte nödvändigtvis som en ledare i denna roll. Vidare ses EU som en enig aktör i viktiga multilaterala förhandlingar trots kritiken om att vara ineffektivt och internt fragmenterat ibland (Lucarelli, 2014, s. 11).

Den negativa bilden av EU:s ekonomiska roll finns främst i Afrika, Stilla Havsområdet, Sydostasien, Indien, Brasilien och Kina. Särskilt i Afrika uppfattas EU som en ojämlig handelspartner. Där återkommer uppfattningar i termer av ”nykolonial” gällande EU:s ekonomiska roll (Larsen, 2014, s. 902). Även under Eurokrisen tycktes EU ha en fortsatt viktig roll som ekonomisk aktör. EU:s ekonomiska roll återges ofta i termer av handel, företagsamhet, investeringar och möjligheten till att förelägga import- och exportregleringar (Chaban & Magdalina, 2014, s. 219).

I Kenya och Stilla Havsområdet associeras EU:s ledaregenskaper ofta med den ekonomiska rollen, särskilt handeln (Chaban et al., 2013, s. 440). När EU:s ekonomiska roll uppfattas negativt, är det ofta i termer av att EU kan införa sanktioner och undanhålla kapital. Återigen kan detta kopplas till Europas kolonialhistoria (Chaban et al., 2013, s. 440). I andra fall uppfattas den ekonomiska rollen negativt på grund av protektionistiska åtgärder såsom jordbrukspolitiken (Chaban et al., 2013, s. 441). Det är särskilt i länder med ett kolonialt förflutet som det finns en förstärkt uppfattning av att EU har en nykolonial roll bland annat genom sina protektionistiska åtgärder och nedlåtande attityd enligt Lucarelli (2014, s. 10).

Det diskuteras ofta om EU:s normativa roll i internationella sammanhang. Enligt Manners konstitueras denna roll av nio element; fred, demokrati, lagstyre, mänskliga rättigheter, frihet, jämlikhet, social solidaritet, hållbar utveckling och god styrning, som EU vill sprida till resten av världen (2006, s. 69 – 70). I studier som tagit sig an att undersöka externa uppfattningar, kommer det fram att EU i viss mån uppfattas ha en normativ roll beroende på geografiskt

område (Larsen, 2014, s. 896). Det är inte sannolikt att EU kan ha ett inflytande på det ”normala” i globala sammanhang, om de inte uppfattas ha en normativ roll av yttre aktörer.

Uppfattningen om EU:s normativa roll varierar enligt geografisk och funktionell kontext (Larsen, 2014, s. 899). EU uppfattas som en normativ ledare i vissa få fall; i Sydostasien genom att främja mänskliga rättigheter, i stillahavsområdet genom att stötta demokrati genom konditionalitet, och i Afrika genom krisprevention (Larsen, 2014, s. 903; Chaban, Elgström, Kelly & Suet Yi, 2013, s. 442). Det är främst i EU:s grannländer till öst och syd, i länder som Ukraina, Georgien, Armenien, Azerbajjan och Moldavien, som den positiva synen på EU:s normativa roll är mer framträdande (Bengtsson & Elgström, 2012, s. 99). I fallet Ryssland ses EU som en ”normativt aggressiv aktör”, som lägger sig i Rysslands inre angelägenheter (Bengtsson & Elgström, 2012, s. 101). Gällande demokratiframjande finns det både positiva och negativa uppfattningar. Ibland uppfattas EU:s roll i ”soft power”-termer, men i andra fall uppfattas detta aggressivt i termer av att EU ”exporterar demokrati” (Lucarelli, 2014, s. 9).

Ur ett historiskt perspektiv kan EU:s ”normativa skillnad” i världen, sägas ha sin grund i imperialismen. Alltså betraktas EU i vissa sammanhang, enligt vissa forskare, som att ha ackumulerat ett kulturellt kapital över två århundraden (Larsen, 2014, s. 899). Det är dock inte givet att de förra kolonialmakternas roll i världen översätts till att gälla dagens EU ur de yttre aktörernas syn. Med andra ord kan synen på EU som en imperial aktör, i de fall det förekommer, översättas till en uppfattning av EU som en ”negativ normativ” aktör där mänskliga rättigheter ses som ett medel för att nå nykolonial kontroll (Larsen, 2014, s. 905). EU får kritik för att ha dubbla standarder, särskilt är bilden av EU som främjare av mänskliga rättigheter och demokrati försvagad i Mellanöstern (Lucarelli, 2014, s. 10).

Sammanfattningsvis finns bedömningar och uppfattningar om EU i två framstående roller, som ekonomisk och normativ aktör. Dessa är i sin tur uppfattade i antingen positiva och negativa termer. Det är ofta med en postkolonial eller imperialistisk syn som EU blir negativt uppfattad i dessa roller, men inte enbart då. En ytterligare dimension till EU:s olika roller är huruvida EU anses vara en ledare eller en stormakt i sammanhanget (Lucarelli, 2014, s. 7).

Existerande forskning på turkiska uppfattningar om EU

Även om relationen mellan EU och Turkiet är extensivt utforskat, finns det nästan inga studier som undersöker EU-uppfattningar i Turkiet. Jag har funnit enbart en studie som behandlar

externa uppfattningar om EU i Turkiet. Till skillnad från den tidigare forskning som redovisats ovan, och min egen studie, har den dock en aspekt av migration. Studien ingår i ett projekt som kallas för "EUImagine" och undersöker varför folk i EU:s grannländer vill eller inte vill migrera till Europa. Den turkiska studien fokuserar specifikt på hur demokrati och mänskliga rättigheter i Europa uppfattas, det vill säga den normativa aspekten, och relaterar detta till migrationsintentionen bland turkar.

Undersökningen, gjord dels kvantitativt dels genom djupintervjuer, av Icduygu, Üstbici, Korfali och Sert (2013), kommer fram till att få turkar strävar efter att migrera till Europa. Den huvudsakliga anledningen till varför folk vill migrera handlar om en uppfattning om högre välfärdsmåner i Europa. Ändå vill de flesta stanna kvar i Turkiet då de av olika anledningar känner sig bundna till hemlandet. Generellt uppfattas Europa positivt i termer av mänskliga rättigheter och demokrati. Dock finns det en uppfattning om att turkar i Europa behandlas illa med anledning av xenofobi och diskriminering. Ökad xenofobi i Europa är alltså inte något som bara upplevs av migranter i Europa, utan bidrar även till en negativ EU-bild utomlands enligt Icduygu et al. (2013, s. 6).

Även om studien visar på varierande uppfattning om EU, beroende på de svarandes kön och vilken del av Turkiet de är ifrån, så finns en generell uppfattning om att yttrandefriheten i EU är stark. Vidare uppfattar man att det finns en stor jämlikhet mellan män och kvinnor. Undersökningen gjordes i samband med den ekonomiska krisen i Europa, och det anges vara en av anledningarna till att många inte vill migrera till Europa. Den ekonomiska krisen i Europa har påverkat bilden av marknadsmöjligheter negativt, och den europeiska ekonomin uppfattas som svagare än förr. (Icduygu et al., 2013, s. 1 - 6)

Övergripande frågeställning, analyschema och preciserade frågeställningar

Dels saknas ett bredare perspektiv av turkiska EU-uppfattningar, liksom studier i andra länder, dels kvarstår turkisk media som kan sägas reflektera det politiskt styrande partiets uppfattning som utforskat.

Den övergripande frågeställning för uppsatsen lyder därför:

Hur uppfattas EU:s roll i turkisk media?

Metoden jag ska använda mig av är en kvalitativ textanalys, vilket förklaras närmre i nästa kapitel. Härlett ur den tidigare forskningen om roller som EU associeras med konstruerar jag därför ett analyschema med preciserade frågeställningar som är tänkt att fungera som ett raster under undersökningens gång.

De preciserade frågorna lyder;

1. Hur uppfattas EU:s

- a) ledarroll*
- b) ekonomiska roll*
- c) normativa roll*
- d) andra roller*

i turkisk media år 2006 respektive år 2016?

2. Hur uppfattas EU år 2006, jämfört med 2016?

Tabell 1: Analysschema

Ledare i turkisk media	<i>Positiv uppfattning</i>	<i>Neutral uppfattning</i>	<i>Negativ uppfattning</i>
<i>EU:s ledarroll</i>			
<i>EU:s ekonomiska roll</i>			
<i>EU:s normativa roll</i>			
<i>Andra uppfattningar om EU:s roll</i>			

Frågan om EU:s ledarroll är relaterat till uppfattningen om EU jämfört med andra aktörer i internationella sammanhang. Kategorierna är inte ömsesidigt uteslutande, alltså kan en uppfattning om EU:s ledarroll också vara en uppfattning om EU:s ekonomiska roll exempelvis. Frågan om den ekonomiska rollen handlar om hur EU uppfattas i relation till handel, företagsamhet, investeringar och möjligheten till att förelägga import- och exportregleringar. Frågan om EU:s normativa roll relaterar till fred, demokrati, lagstyre, mänskliga rättigheter, frihet, jämlikhet, social solidaritet, hållbar utveckling och god styrning. I tidigare forskning om EU:s roller framkommer ibland den postkoloniala eller imperialistiska rollen. Då detta kan

hänförs till att utgöra en negativ uppfattning av den ekonomiska eller normativa rollen, konstrueras inte en egen kategori för den postkoloniala rollen. Frågan om andra uppfattningar om EU:s roll, ifall sådana skulle framkomma, är till för att hålla en öppenhet i undersökningen. Positiva uppfattningar relaterar till en uppfattning om EU:s roll som välkommet, något önskvärt, eller med positiva effekter. Neutrala uppfattningar handlar om ett konstaterande av EU:s roll, utan värderingar eller diskussion av effekten. Slutligen är negativa uppfattningar relaterade till EU:s roll som påtvingat, något oönskat, eller med negativa effekter.

Metod och material

Följande avsnitt inleds med att förklara forskningsdesignen, som innebär en kvalitativ textanalys. Efteråt följer en genomgång av urvalsprocessen och avgränsning av materialet. Avsnittet avslutas med en problemdiskussion.

Forskningsdesign

Tillvägagångssättet för att besvara min forskningsfråga och genomföra min undersökning kommer vara en kvalitativ textanalys. Syftet med denna metod är att systematiskt klargöra de idéer och uppfattningar som finns om EU i en turkisk mediekanal. Genom en kvalitativ textanalys går det att mer djuplodande undersöka dessa uppfattningar, där vissa passager kan vara viktigare än andra. Därför kräver denna metod en intensiv läsning av texterna, men med helheten i beaktande – helheten är mer än summan. (Esaiasson, Gilljam, Oscarsson, Towns & Wängnerud, 2017, s. 211). Syftet med en systematiserande kvalitativ textanalys är att bringa reda i texterna, klargöra idéstrukturer, logiskt ordna innehållet, och formalisera innehållet i simplare kategorier (Esaiasson et al., 2017, s. 213). För att kunna göra detta, behövs preciserade frågor systematiskt ställas till texterna genom en konkretisering av den allmänna problemformuleringen (Esaiasson et al., 2017, s. 216). För detta kommer jag använda mig av analyskemat och de tillhörande frågorna som konstruerades i föregående kapitel.

Textanalys är ett viktigt redskap för att analysera mening och meningsskapande processer. Då mening har effekt, särskilt i media som når ut till en stor publik, är det intressant att se hur mening skapas i detta sammanhang. Det finns ingen given mening i sig, utan är ”intersubjektivt” skapad - alltså i en social kontext – även om människor inte helt underkastas dominerande meningar. Textanalysen genomförs genom att systematiskt ställa frågor till texterna, för att utröna hur och vilka typer av idéer som är rådande och se om det har skett en förändring över tid. (Esaiasson et al., 2017, s. 212)

Det går att arbeta med både förhandsdefinierade kategorier eller med ett öppet förhållningssätt (Esaiasson et al., 2017, s. 223). I den här studien kommer en kombination av båda att användas. Ur den tidigare teorin och forskningen konstruerades förutbestämda kategorier, men en öppenhet lämnades för att andra uppfattningar kan upptäckas i materialet så att slutsatserna inte blir alltför beroende av kategorierna som arbetats fram i förhand.

Det gäller att vara medveten om att en forskares förförståelse och tidigare erfarenhet har en implikation för förståelsen av texterna och slutsatsdragningen. För att göra resultaten av studien giltiga, kommer empiriska belägg göras för tolkningarna genom referat och citat så att argumenteringen och tolkningarna blir så transparenta som möjligt. (Esaiasson et al., 2017, s. 228)

Val av empiriskt material och avgränsningar

Den här studien fokuserar på uppfattningar i turkisk media. Det turkiska medielandskapet har en väldigt speciell uppbyggnad med implikationer för hur fritt median i landet är. Visserligen finns väldigt många tidningar och kanaler, men då ägandet av dessa är koncentrerat till få privata koncerner framstår inte median alls så mångskiftande som kan verka vid en första anblick sett till antalet mediekkanaler, gällande såväl tidningar som TV- och radiokanaler. Dessa få privata koncerner verkar inte enbart i media, utan också i sektorer som bankväsendet och byggnadsbranschen. Sett till sina affärsintressen har dessa koncerner allianser med stora makter i samhället, däribland också regeringen. Då mediekoncernerna har sina inkomster i andra fält än median har regeringspartiet AKP möjlighet att utöva makt över innehållet i median. Således sker påtryckningar om rapportering som skulle kunna vara till skada för koncernernas affärsintressen – inklusive påtryckningar om att undvika kritik mot regeringen. Därför har median i Turkiet olika positioner, bland annat som ”regeringsvänlig” (European Journalism Centre, 2017; Freedom House, 2017a).

Urvalet görs genom att fokusera på ledare i dagstidningen Sabah. Sabah-tidningen säljs om cirka 350 000 exemplar per dag. Tidningen tillhör mediegruppen Turkuvaz som är en av de dominerande mediegrupperna i landet. Turkuvaz-gruppen ägs i sin tur av Calik holding som har nära kopplingar till regeringspartiet AKP (European Journalism Centre, 2017; Sabah, 2017). Således går det att positionera Sabah-tidningen som ”regeringsvänlig”, och i en alltmer auktoritär mediemiljö som ett slags språkrör för regeringspartiet. Den Europeiska Unionen i sig är inte känsligt att rapportera om, dock finns det en påtaglig censur och självcensur i landet gällande kritik mot regeringen. Givet medielandskapet i Turkiet är det rimligt att anta att ledarartiklarna jag ska analysera i Sabah-tidningen också speglar regeringens och Erdogans uppfattning om den Europeiska Unionen. Valet av Sabah-tidningen motiveras alltså av att det är en av de största dagstidningarna i Turkiet, och samtidigt har nära kopplingar till regeringen.

Därför kan ett fokus på ledare i denna tidning också sägas spegla regeringens hållpunkt och uppfattningar.

Det görs två nedslag tidsmässigt, för att kunna göra en jämförande analys över tid. Jag kommer att fokusera på artiklar från årtalen 2006 och 2016 därför att relationerna mellan EU och Turkiet låg på olika nivå under de två årtalen – 2006 hade medlemskapsförhandlingarna nyligen börjat, under 2016 så frystes förhandlingarna. Därför är det intressant att se hur relationen har utvecklats under denna tioårsperiod och på vilka sätt uppfattningarna om EU har förändrats. Tidsperioden avgränsas ytterligare till att omfatta andra halvåret av 2006 och andra halvåret 2016. För att sälla fram relevant material görs en sökning på ”avrupa birliği” (översättning av ”europeiska unionen”) i Sabah-tidningens sökfunktion på internet.

Det ger ett utslag på 27 ledarartiklar från andra halvåret 2006, och 51 från andra halvåret 2016. Faktum är att det fanns fler artiklar från 2006 under tidsperioden jag var intresserad av, men av oklara anledningar så gick det inte att få tillgång till dessa artiklar. De dök alltså upp i träfflistan när man sökte på ”avrupa birliği”, men gick inte att öppna i sin helhet när man klickade sig vidare. Författarnamnet framgick inte heller, bara titeln på artikeln. Om detta beror på censurering i efterhand, eller något tekniskt skäl går bara att spekulera i. Totalt kunde jag alltså tillgå 78 ledarartiklar, vilket är en rimlig mängd text att analysera givet tidsramen för min uppsats. Kriteriet för inkludering av material är ledare där EU:s roll på något sätt framkommer, diskuteras och uppfattas. Efter en första genomläsning av alla texter uteslöts artiklar som inte bedömdes vara relevanta för min analys, därför kom slutmaterialet som presenteras i min studie att bestå av 22 artiklar från 2006, och 37 stycken från 2016. Resultaten presenteras kategorivis, med en inledande introduktion för att sätta artiklarna i sin kontext.

Givetvis finns en risk att potentiellt relevant material väljs bort genom mitt snäva urval, men det är samtidigt det som är praktiskt möjligt givet tidsramen för uppsatsen. Andra omständigheter som censur och självcensur, har också påverkat den praktiska möjligheten till att göra ett brett urval. Därför ska slutsatserna tolkas med viss försiktighet (Esaiasson et al., 2017, s. 226).

Problemdiskussion

Ett problem med metodologin är att artiklarna varit på turkiska och att det är jag själv som gjort översättningarna - inte en legitimerad översättare. Däremot så behärskar jag både svenska och

turkiska på modersmålsnivå, vilket gör att risken för felöversättning är liten. Generellt tror jag inte att översättningsmomentet påverkar slutsatsdragningen då jag analyserat ett flertal texter där fokuset varit på helheten, och inte enskilda ord.

Ytterligare ett problem med metodologin är variabelvariationen. Tanken från början var att den varierande variabeln skulle vara året, medan variabeln av undersökt tidning skulle vara densamma. Visserligen är det samma tidning som undersöks, men det kom att visa sig under undersökningens gång att ägarförhållandet för Sabah-tidningen var annorlunda år 2006 jämfört med 2016. Jag antog alltså från början och att Sabah-tidningen redan 2006 hade tydliga kopplingar till regeringspartiet AKP, vilket visade sig inte stämma. Det var först år 2008 som Sabah gick under ägarskapet av Calik holding. Med andra ord har jag i min uppsats två varierande variabler, dels året och dels ägarförhållandet. Det här innebär att Sabah-tidningen inte kan anses vara ett språkrör för AKP under 2006 som jag antog och byggde upp min uppsats kring. Däremot, efter att ha analyserat texterna från 2006 så finns det heller ingen tydlig bias emot AKP. Självklart kommer ägarförändringen påverka min slutsatsdragning och det är viktigt att poängtera att stånpunkten år 2006 inte nödvändigtvis är en AKP-ståndpunkt.

Relationerna mellan EU och Turkiet

Det som ska studeras är hur EU:s olika roller uppfattas i Turkiet, mer specifikt i den turkiska median, år 2006 jämfört med 2016. Det är viktigt att veta i vilken kontext dessa uppfattningar tar form, och därför följer nedan en redogörelse för relationerna mellan EU och Turkiet samt median i Turkiet.

EU-Turkiet relationer

En kort historik

Relationerna mellan Turkiet och den Europeiska Unionen, vad som tidigare kallades för Europeiska gemenskaperna, har en historia som sträcker sig mer än ett halvt sekel tillbaks – redan 1963 undertecknades ett associationsavtal, det så kallade Ankaraavtalet, med EG. Relationerna under 70- och 80-talen präglades av stagnation på grund av flera skäl; militärkupporna 1971 och 1980, att Turkiet gick in i Cypern 1974, och det grekiska medlemskapet 1981 som satte käppar i hjulet på grund av bilaterala konflikter mellan Turkiet och Grekland. Även kriget med PKK (Partiya Karkerên Kurdistan, Kurdistans arbetarparti) påverkade relationerna. År 1987 lämnades en ansökan om fullt medlemskap till EG, med beskedet att det inte var lämpligt av olika skäl. I januari 1996 ingicks en tullunion mellan Turkiet och EU efter svåra förhandlingar. Turkiet skulle fastställas som kandidatland först år 1999 i Helsingfors. En reformprocess startade då i Turkiet för att uppfylla Köpenhamnskriterierna för ett EU-medlemskap. Valet i Turkiet år 2002 vanns av AKP som hade en uttalad pro-EU agenda, med Recep Tayyip Erdogan i ledningen. Det beslutades i Köpenhamn december 2004 om en förhandlingsstart för Turkiet, vilka inleddes under 2005 (Karlsson, 2012, s. 4 – 6 & s. 65 – 67; Republic of Turkey Ministry of Foreign Affairs, 2011). Av de totalt 35 förhandlingskapitlen är det hittills bara ett som avslutats, nämligen den om vetenskap och forskning. Inte heller under 2006 lyckades EU och Turkiet komma överens om Cypernfrågan då Turkiet inte ville skriva under det ytterligare Ankaraprotokollet, ett avtal som reglerar hamn- och flygtrafiken till och från Cypern, vilket ledde till frysningen av åtta förhandlingskapitel (Republic of Turkey Ministry of Foreign Affairs, 2011; European Commission, 2016).

Cypernfrågan

Kortfattat handlar Cypern-konflikten om motstridiga grekiska och turkiska anspråk på ön. Den grekocypriotiska delen är EU-medlem, medan den norra turkocypriotiska delen inte är det. Således har grekocyprioterna fått vetorätt i EU:s förhandlingar om turkiskt medlemskap, vilket också använts i samband med öppnandet och avslutandet av de 35 förhandlingskapitlen. I början av 2006 presenterade Turkiet en ny handlingsplan om Cypern, vilket välkomnades av bland annat EU-kommissionen för en fortsatt dialog om norra Cyperns situation. Frågan togs återigen upp på Europeiska rådets möte i slutet av 2006, men Turkiet gick inte med på villkoren vilket gjorde att åtta av förhandlingskapitlen frystes (Karlsson, 2012, s. 176 – 177).

Historiska fördomar

Det finns en utbredd misstänksamhet bland turkar mot omvärlden vilket har sin grund i fredsfördraget i Sèvres 1920, enligt Karlsson (2012, s. 28). Fördraget, som revs upp av Mustafa Kemal Atatürk under befrielsekriget och som ersattes av Lausanne-överenskommelsen, skulle ha inneburit att dagens Turkiet skulle varit reducerat till Ankara och delar av Svartahavskusten. Ambitionen var att dela upp det turkiska territoriet bland första världskrigets segrarmakter. Det gjordes alltså ett försök till kolonisering och en uppdelning av landet. Därför finns en övertygelse i Turkiet att ”omvärldens intresse för mänskliga rättigheter och minoriteternas situation i Turkiet finns en dold av Sèvres präglad agenda” (Karlsson, 2012, s. 28). Därför möts EU:s inblandningar i dessa frågor med skepsis. De historiska fördomarna har dock varit ömsesidiga. EU-kommissionären Bolkestein uttryckte exempelvis år 2004 att ett turkiskt medlemskap i unionen skulle innebära att segern utanför Wiens portar år 1683 skulle varit förgäves (Karlsson, 2012, s. 28 - 29). Det som åsyftas är Slaget vid Wien då Osmanerna besegrades av bland annat Habsburgska monarkin och Polsk-litauiska samväldet.

Köpenhamnskriterierna

Köpenhamnskriterierna åsyftar de anslutningskriterier som behöver uppfyllas för ett medlemskap i unionen, och innebär bland annat att landet ska ha en fungerande marknadsekonomi, demokrati och rättssäkerhet. Reformprocesserna som startade i Turkiet efter att ha fått status som kandidatland var för att uppfylla Köpenhamnskriterierna. I AKP:s partiprogram framställdes Köpenhamnskriterierna som nödvändigt för att modernisera Turkiet. Det kan argumenteras för att EU:s mjuka makt reformerade Turkiet till att bli mer demokratiskt. När Turkiet dock närmade sig att uppfylla Köpenhamnskriterierna, blev det tal om EU:s

absorptionsförmåga – alltså om EU:s kapacitet att ta in Turkiet. Det är bland annat denna reaktion som föranlett kritiken mot EU om att vara dubbelmoraliskt gällande det turkiska medlemskapet, och att förhandlingarna inte varit uppriktigt menade. Särskilt Cypern-frågan har använts som argument bland motståndarna till ett turkiskt medlemskap (Karlsson, 2012, s. 6 – 7, 68 – 69 & 104).

Aktuella relationer

I och med en stor flyktingström till EU, med passage genom Turkiet, återupptogs de stelnade förhandlingarna genom att två nya kapitel öppnades under 2015 och 2016. Då Turkiet är en av de största värdarna för flyktingar i världen, och det landet genom vilka många flyktingar försöker ta sig in till EU, så enades Turkiet och EU om en gemensam plan för att hantera flyktingströmmen och stävja den irreguljära migrationen. Under det första EU-Turkiet toppmötet 29 november 2015 så beslutades att medlemskapsförhandlingarna åter skulle få kraft, samtidigt som Kommissionen utlovade finansiellt stöd omfattande 3 miljarder euro i utbyte mot att Turkiet förhindrar människosmuggling till EU. Den 18 mars 2016 antogs det så kallade flyktingavtalet officiellt, som kortfattat innebär att varje irreguljär migrant som tar sig från Turkiet till Grekland skall återsändas, och i utbyte ska en annan syrier skickas från Turkiet till EU (Republic of Turkey Ministry of Foreign Affairs, 2011; European Commission, 2016).

Ekonomiska relationer

Turkiet och EU ingår i en tullunion sedan 1 januari 1996. Både gällande import och export är EU Turkiets främsta och viktigaste handelspartner. Över 40 % av Turkiets export går till EU, och handelsvolymen uppgår till ungefär 140 miljarder euro per år. Tullunionen har bidragit mycket till Turkiets ekonomi (European Commission, 2017; Republic of Turkey Ministry of Foreign Affairs, 2011). Vid sidan av handel finns det olika projekt som är finansierade av EU i Turkiet. EU bidrar även som sagt till en fond för att Turkiet ska kunna hantera den stora mängden syriska flyktingar som huseras i landet. Det har även gjorts ytterligare investeringar för att främja demokrati och rättssäkerhet i och med Turkiets status som kandidatland (Delegation of the European Union to Turkey, 2017).

Media i Turkiet

Tryckfriheten i Turkiet säkerställs av konstitutionen men upprätthålls bara delvis i praktiken. Särskilt på senare år undermineras konstitutionella rättigheter av Erdogans och andra

regeringsföreträdares hätska retorik mot kritiska journalister, vilket också återupprepas i den ”regeringsvänliga median”. På grund av det turkiska medielandskapets särskilda uppbyggnad, som tidigare förklarats, är nyhetsrapporteringarna nära knutna till positioner som ”regeringsvänlig”, ”regeringskritisk”, ”militärvänlig” och så vidare. Enligt Freedom House klassades median i Turkiet som ”delvis fritt” år 2006, och under 2016 som ”icke-fritt”. Frågor som är särskilt känsliga att rapportera om i Turkiet är militärens position, Cypernfrågan samt kurdiska och armeniska frågor. Kandidaturen till EU anses ha varit drivkraften till demokratiseringsprocessen i Turkiet som också innebar mer mediefrihet. Senare års händelser har dock lett till att demokratiseringsprocessen kan ifrågasättas (European Journalism Centre, 2017; Freedom House, 2017a & 2017b).

Situationen 2006

2006 var det aktuellt med reformer som genomfördes i Turkiets förberedelser för medlemskap av den Europeiska Unionen. Bland annat ändrades lagen om att folk som begår tryckfrihetsbrott ska få fängelsestraff, till att omfatta böter istället. Icke desto mindre var självcensur förekommande bland journalister och redaktörer som inte ville bryta mot de många rättsliga begränsningarna. Särskilt är det Turkiets antiterrorismlag som fått utstå kritik för att vara för bred och omfattande, enligt Europadomstolen inkräktar lagen till viss del på yttrandefriheten och leder till censur. År 2006 stod ungefär 60 journalister åtalade för brott. Recep Tayyip Erdogan, premiärminister vid tillfället, stämde flera media-aktörer för förtal av person, inkluderande karikatyrer (Freedom House, 2017a).

Situationen 2016

Om pressfriheten år 2006 trots sina brister gick i en positiv riktning, var situationen 2016 den rakt motsatta. Redan med början 2015 hade pressfriheten sjunkit snabbt på grund av AKP-regeringens, kontrollerad av president Erdogan, hårdare angrepp mot den kritiska rapporteringen. Det var särskilt de två parlamentsvalen under 2015, konflikten i Syrien och den återupptagna striden med PKK, som gjorde att de politiska påtryckningarna på medier ökade. Trots att tryckfriheten är konstitutionellt säkerställd så får alltså regeringskritiska journalister utstå en hätsk retorik av Erdogan och andra regeringsföreträdare, vilket också återupprepas i den så kallade regeringsvänliga median. Även internet har blivit mer restriktivt då hemsidor kan blockeras på vaga grunder utan ett föregående domstolsbeslut. Enligt läckta dokument och inspelningar finns det bevis för att regeringen och Erdogan försöker skapa sig en lojal media

genom direkta instruktioner till tidningsredaktörer. Det går alltså att tala om systematiska politiska påtryckningar på media. Självrensning var ett problem redan 2006, men har blivit ännu mer omfattande i den mer restriktiva mediemiljön. De facto censur sker både på nyheter online och i sociala medier. Icke-desto mindre finns det kritiska röster som gör sig hörda genom mindre nyhetssidor för att undvika politiskt tryck, då i princip alla stora mediekanaler tillhör något av de få privata koncernerna. I efterdyningarna av militärkuppen den 15 juli 2016 utlystes ett undantagstillstånd vilket satte median under ännu hårdare press. Flera mediekanaler har stängts ner, blockerats eller tagits över genom tillsättning av en förvaltare. Detta inkluderar internetbaserade nyhetssidor. Således finns en de facto censur, jämfört med tidigare års, först och främst, självrensning. Flertalet journalister har anhållits, medan andra har blivit avskedade eller påtvingats en avgång. Genom att ändra i ägarskapet av de stora mediegrupperna har innehållet i median blivit mer regeringsvänlig (Freedom House, 2017b & 2017c).

Resultat och analys

Avsnittet börjar med en kort introduktion om de undersökta tidsperioderna för att sätta artiklarna i sin kontext. Därefter presenteras resultaten kategorivis, det vill säga en ”roll” i taget, med en jämförelse av årtalen i slutet av varje kategori. Analysen kommer att göras i samband med att resultaten presenteras. I bilagan återfinns ursprungscitaten.

EU-uppfattningar i Sabah-tidningen år 2006 juli – december samt år 2016 juli-december

Under 2006 var medlemskapsförhandlingarna med EU relativt nya. Särskilt präglades relationerna av Cypernfrågan, vilket återkommer i vissa av ledarartiklarna. Under 2016 präglades relationerna av att Europaparlamentet ville frysa förhandlingarna, och att Storbritannien röstade om utträde ur unionen. Det skedde även ett militärkuppenförsök den 15 juli, vilket påverkade relationerna till omvärlden. Det brittiska utträdet ur unionen föranledde Erdogan till uttalanden om att på liknande sätt avsäga landets kandidatstatus i en ”Trexit”, och att närma sig Shanghai samarbetsorganisation, förkortat SCO, som är en centralasiatisk säkerhetspolitisk organisation med bland annat Kina och Ryssland som medlemmar.

EU:s ledarroll 2006

Då Turkiet är beroende av andra länder ekonomiskt, så som Kina, Ryssland, EU, USA och Brasilien, är det viktigt med samarbete med utomstående aktörer enligt Barlas (2006, 2 juli). EU anses alltså vara en av de viktigaste ledande aktörerna, tillsammans med ovannämnda stater, i fråga om ekonomi. Å andra sidan framkommer en annan synpunkt när turkiska bönders åsikter om sin livssituation låter sig uttryckas. De klagar på sämre ekonomiska förhållanden och undrar: *”Styrs vi av Amerika, EU eller IMF... Vi är trötta nu.”* (Donat, 2006, 12 augusti; se Bilaga 1 översättning 1). EU:s ledarroll vad gäller ekonomin uppfattas alltså på två motstridiga sätt - antingen att ett samarbete med internationella aktörer krävs och bör eftersträvas, inklusive med EU, eller att Turkiet inte bör låta sig styras av utomstående aktörer, det vill säga vara så självständiga som möjligt från aktörer som USA, EU och IMF.

Till en början anses att Turkiet bör ha en mjuk hållning till Cypernfrågan, och att närmandet till EU bör göras med en samarbetsvillig anda (Barlas, 2006, 2 juli). När Cypern väl sätter käppar i hjulet för ett turkiskt medlemskap så anses det dock att Cypern tagit EU som gisslan (Barlas,

2006, 10 december). Papadopoulus hålls ansvarigt för att hindra integrationen mellan Turkiet och EU, och EU uppfattas som svagt och hämmat av en aktör (Barlas, 2006, 30 november), ”*en liten turistö tystar ner stora industrisamhällen*” (Barlas, 2006, 30 november; se Bilaga 1 översättning 22). Vidare så kritiserar EU för att göra Cyprenfrågan till ett ultimatum – ett medlemskapsvillkor – vilket enligt Barlas får konsekvensen att ett turkiskt medlemskap ter sig omöjligt (Barlas, 2006, 16 december). I medlemskapsförhandlingar med yttre aktörer uppfattas EU alltså som handlingsförlamat, och att enskilda aktörer har möjlighet att sätta stopp för processen.

Tabell 2: EU:s ledarroll 2006

Ledare i turkisk media	<i>Positiv uppfattning</i>	<i>Neutral uppfattning</i>	<i>Negativ uppfattning</i>
<i>EU:s ledarroll</i>	Samarbete krävs i fråga om ekonomi		Styrs Turkiet av EU? Hämmat av en aktör

EU:s ledarroll 2016

Kina och USA anses ledande inom fältet av vetenskap och teknologi – däremot är USA och västländerna mer utvecklade vad gäller levnadsstandard. Om EU skrivs att: ”*Den enda makten som kan hota USA vad gäller dess utbildningsinstitutioner och mediala makt är Storbritannien och Europeiska Unionen*” (Sirt, 2016, 5 juli; se Bilaga 1 översättning 2). EU ihop med Storbritannien, anses alltså ha en starkt ledande position inom detta fält jämfört med andra stormakter i världen. Det görs en distinktion mellan Storbritannien och Europeiska Unionen, vilket kan hänföras till att artikeln skrivits strax efter den brittiska folkomröstningen om utträde ur den Europeiska Unionen, den så kallade Brexit.

EU anses vara en nyckelaktör i ett samarbete för att öka säkerhet, trygghet och underrättelse i kampen mot ISIS tillsammans med Ryssland och länder i Centralasien samt Mellanöstern och Nordafrika. En visumregim behöver skapas för att säkerställa detta, med andra ord anses EU:s roll nödvändig (Ünlü, 2016, 3 juli). Vidare uppger Erdogan i en intervju - som svar på uppgifter om en eventuell EU-militärstyrka - att han är öppet för ett militärt samarbete mellan NATO, som Turkiet är medlem i, och EU. Det anses viktigt att relationen mellan de två makterna klargörs – särskilt efter Brexit kommer EU behöva NATO enligt Erdogan. Med andra ord anses NATO vara överlägset EU i det militära sammanhanget (Safak, 2016, 11 juli).

I kölvattnet av den misslyckade militärkuppen 15 juli väcks dock många negativa reaktioner på omvärldens handlande, och det framhålls att Turkiet behöver omvärdera sina relationer till stormakter i världen, framförallt till EU och USA som anses ha handlat ambivalent (Duran, 2016, 18 november & Altinisik, 2016, 15 augusti). *”(Turkiet) befinner sig i en fas där relationerna till makter som USA, EU och Ryssland omvärderas. [...] Jag kan tänka mig att äventyret med EU kommer fortsätta som den ”oändliga förhandlingshistorien” i ljuset av Europas utveckling, trots att jag inte bryr mig om integrationen med den Europeiska Unionen.”* (Duran, 2016, 28 oktober; se Bilaga 1 översättning 3). Det kan tolkas som att Turkiet är besviket på omvärldens handlande efter militärkupsförsöket, som inte stöttat Turkiet tillräckligt, vilket kräver rejäla förändringar i relation till omvärlden, inklusive till EU.

Vidare anses det internationella samfundet, med vilka främst menas EU-länderna och USA, vara verkningslöst och försvagat i synnerhet i relation till Ryssland. FN-mötena har ingen verkningskraft på Rysslands aktioner i Syrien (Kaplan, 2016, 30 september), och EU har inte kunnat säga något när Ryssland ockuperat Europa (Kaplan, 2016, 14 november). EU:s ledarroll uppfattas därför som svagt vilket kan exemplifieras genom följande citat:

”Storbritannien har dragit sig tillbaka från EU-projektet, Frankrike har vänt sig inåt, EU har blivit paralyserat i sin egen byråkratiska bur, och är nära på att lösas upp. Sedan har ingen sagt någonting när Ryssland har ockuperat Europa, Kina har blivit världsekonomin strålande stjärna och Turkiets ”oförutsägbara man” har inte lyckats tas ner varken ekonomiskt, juridiskt eller med en militärkupp.” (Kaplan, 2016, 14 november; se Bilaga 1 översättning 4).

Det framstår som att Storbritanniens beslut om att gå ur EU påverkat uppfattningen av EU som en enad enhet, där även Frankrike uppfattas vara ett land som börjar avlägsna sig från EU. Uppfattningen av EU verkar vara en union i sönderfall.

”De tre banditerna som bildats efter andra världskriget har ännu idag lyckats skydda sin makt och sitt styre. NATO, FN, EU. [...] Storbritannien flyr EU med en folkomröstning, för att inte hamna efter i världskonkurrensen och för att inte unkna i kontinental-Europa. Erdogan har också sagt att han kan hålla en folkomröstning gällande EU-medlemskapet. De tre banditerna kommer att få ett hårt slag när Brexit efterföljs av en Trexit, alltså att Turkiet går ur EU-kandidatstatusen. Tänk er, vad kan en klubb vars kandidater inte vill gå med utlova för en framtid!” (Altinok, 2016, 14 november; se Bilaga 1 översättning 5).

Vidare uppfattas EU ha en hög självbild, jämfört med andra länder i världen. Dessutom skulle ett EU-medlemskap innebära att Turkiet gav upp en del av sin suveränitet. *”Europeiska Unionen skulle kräva att ge upp en del av suveräniteten. Skulle Turkiet böja sig för Bryssels ”överintelligens”? Europa med dess exceptionella civilisation, va? I så fall inte USA, inte Japan, inte Kina.”* (Ardic, 2016, 5 oktober; se Bilaga 1 översättning 6).

Vidare skrivs att EU i jämförelse med USA, Kina och Ryssland hanterar stora internationella internetföretag på ett annorlunda sätt, nämligen genom ekonomiska beslut: *”Istället för att förbjuda och hindra internetjättar, tar Europeiska Unionen tvingande beslut om skatter och investeringar.”* (Sirt, 2016, 9 oktober; se Bilaga 1 översättning 7).

EU anses ha dubbelstandard vad gäller medlemskapskriterierna, då länder som Bulgarien, Rumänien och den grekiska delen av Cypern lyckats ta sig in och att Bosnien har accepterats som ett kandidatland – medan Turkiet har väntat på att bli medlem sedan 1963 och försökt bevisa att de är demokratiska (Barlas, 2016, 25 november; Barlas, 2016, 26 november; Altinok, 2016, 21 september & Donat, 2016, 29 november). Länderna som jämförs med Turkiet anses alltså vara mindre demokratiska än Turkiet. Den här uppfattningen i kombination med den långa väntan på att bli medlem bidrar till att inte möta EU:s beslut om att frysa förhandlingarna seriöst (Barlas, 2016, 26 november). EU:s legitimitet har alltså urholkats. Vidare anses Tyskland stå i centrum för Europaparlamentets beslut om de frysta förhandlingarna.

Tabell 6: EU:s ledarroll 2016

Ledare i turkisk media	<i>Positiv uppfattning</i>	<i>Neutral uppfattning</i>	<i>Negativ uppfattning</i>
<i>EU:s ledarroll</i>	Utbildning och medialmakt Samarbete i fråga om säkerhet, trygghet och underrättelse Eventuell EU-militär	Skatte- och investeringsåtgärder för att hantera internetjättar	Ambivalent Hög självbild EU i sönderfall Verkningslöst

Jämförelse EU:s ledarroll 2006 och 2016

I de artiklarna jag har analyserat så diskuteras EU:s ledarroll 2006 i två bemärkelser, i relation till Cypern samt i relation till ekonomi. Den negativa inställningen till Cypern framkommer de båda årtalen – år 2006 uppfattas EU som hämmat av denna aktör, år 2016 uppfattas EU ha dubbelstandard gällande intaget av nya medlemmar, däribland Cypern. Beträffande den ekonomiska ledarrollen så jämförs EU med USA, Kina och Ryssland de båda årtalen. Däremot så diskuteras EU:s ledarroll år 2016 i fler bemärkelser än två – utbildning, mediamakt, partner i säkerhet och trygghet samt militärt. Det finns en snedfördelning av uppfattningar om EU i dess ledarroll mellan 2006 och 2016. Möjligen kan det tolkas som att EU år 2016 har kommit att ta sig an fler ledarroller än år 2006, och att det är därför som dessa uppfattningar finns representerade i artiklarna från 2016.

EU:s ekonomiska roll 2006

EU anses vara ett projekt där en av grundstenarna är den fria konkurrensen och frånvaron av handelsbarriärer (Barlas, 2006, 28 september). Tullunionen som Turkiet har med EU anses vara livsviktig för den turkiska ekonomin (Barlas, 2006, 13 december). Tullunionen anses vara så pass viktig för Turkiet att ”hamnproblemet”, i fråga om Cypern och EU-medlemskapet, inte är värt att förstöra tullunionen för (Barlas, 2006, 13 december). Genom att anpassa sin industriella kvalitet och produktion till europeiska standarder så har Turkiets export ökat flerfaldigt. (Barlas, 2006, 4 november). De makroekonomiska framgångarna i landet tillskrivs regerande AKP som också har inlett förhandlingar om EU-medlemskap (Barlas, 2006, 23 december).

”Det regerande AK-Partiet har flera makroekonomiska framgångar i landet. Bankerna och företagen som inte var värda något för några år sedan, drar idag till sig utländskt kapital värt flera miljarder dollar. Det är första gången på 38 år som inflationen är ensiffrig. Dessutom har förhandlingarna med EU påbörjats under denna period.” (Barlas, 2006, 23 december; se Bilaga 1 översättning 8).

Sedan anses EU ha en god ekonomisk roll då dess medborgare har köpkraft, och kan således bidra till den turkiska ekonomin genom att köpa fastigheter. *”Att särskilt människor från EU-länderna köper fastigheter [i Turkiet], kommer göra att Turkiet närmar sig EU ännu mer. Är vi inte redan ledsna över att de missförstår oss?”* (Aköz, 2006, 12 juli; se Bilaga 1 översättning 9). Dessutom är de flesta som vill investera pensionärer, vilket innebär att de inte skulle konkurrera om jobben i Turkiet (Aköz, 2006, 14 juli). Det anses alltså bra att EU-medborgare

skulle investera i Turkiet, vilket även skulle bidra till en mer positiv bild av turkarna. Å andra sidan verkar detta vara positivt bara så länge dessa EU-medborgare inte konkurrerar om arbeten.

Möjligheten till att söka pengar från EU-fonder anses bra, och bidrar till utbildningssektorn. Dessa fonder bör utnyttjas i större utsträckning och organisationer bör uppmuntras till att söka mer enligt Aköz (2006, 26 november).

Tabell 3: EU:s ekonomiska roll 2006

Ledare i turkisk media	<i>Positiv uppfattning</i>	<i>Neutral uppfattning</i>	<i>Negativ uppfattning</i>
<i>EU:s ekonomiska roll</i>	<p>Tullunionen</p> <p>Ökad export</p> <p>EU-medborgare har köpkraft, bidrar till turkiska ekonomin</p> <p>EU-fonder bidrar till utbildningssektorn</p> <p>Fri konkurrens</p> <p>Inga handelsbarriärer</p>		Konkurrens om arbete

EU:s ekonomiska roll 2016

EU används som en måttstock och jämförelseobjekt; exempelvis att Turkiet hade befunnit sig på 12:e plats gällande ekonomin om det hade varit med i EU (Alkin, 2016, 19 oktober), att om de skulle varit medlemmar skulle företag i Istanbul på grund av den tunga trafiken tagit stor ekonomisk skada om de hade implementerat ett EU-direktiv om att tiden i trafik till och från jobbet skulle räknas som betald arbetstid (Tezel, 2016, 20 oktober) och att EU:s ekonomiska kriterier om en årlig inflation på 3 % skulle vara väldigt svåra för Turkiet att uppnå (Ardic, 2016, 5 oktober).

Efter att Europaparlamentets ordförande Schulz uttalat sig om eventuella EU-sanktioner mot Turkiet med anledning av fängslade oppositionspolitiker och begränsad yttrandefrihet, riktas

en stark kritik. Schulz har även sagt att tullunionen behöver ses över (Barlas, 2016, 14 november). Bakom beslutet anses Tyskland med Merkel i spetsen ha haft en nyckelroll, vidare har tyska och österrikiska företag infört ett vapenembargo vilket uppfattas negativt (Barlas, 2016, 17 november; Barlas, 2016, 1 december).

”Sa han [Erdogan] inte vad vi alla kände när han besvarade Schulz? ”Vissa försöker att snäva åt den här geografien för oss. Se på den oförskämde som säger att han kommer införa sanktioner. Vad spelar det för roll om hela du är gjord av sanktioner. Du kommer försent, alldeles försent. [...] Tänk er att när vissa förhalar Turkiet framför EU:s dörr så har det brittiska folket genom en folkomröstning bestämt sig för att gå ur. Säg nu att det turkiska folket via en folkomröstning skulle bestämma sig för att gå ur kandidatstatusen, vilka européer skulle bli lyckliga då? Tänk er att det sker en Trexit efter Brexit, vilka kommer bli lyckliga då?” (Barlas, 2016, 17 november; se Bilaga 1 översättning 10).

Erdogan svarar alltså på hotet om sanktionerna att Turkiet eventuellt kan hålla en folkomröstning om kandidatstatusen, inspirerat av britterna – men inte bara hotet om sanktioner, utan den utdragna medlemskapsprocessen bidrar också till en eventuell ”Trexit”. Vidare uppfattas tullunionen ha varit fördelaktigt för EU, medan Turkiet är den som fått betala dyrt (Ramoglu, 2016, 22 november). Relationen uppfattas alltså som asymmetrisk.

EU anklagas även för att ha skapat en artificiell ekonomisk kris och gillrat en ekonomisk fälla i Turkiet, då valutakursen ökat enormt, efter EU-beslutet om att frysa förhandlingarna (Aytug, 2016, 29 november). *”Tror ni att det är en slump att valutakursens galna höjning sammanfaller med Europaparlamentets beslut om att frysa förhandlingarna? Europeiska Unionen som tänker att de har bundit fast oss i sin bakgård och låtit oss beta i över 50 år, kan såklart inte hantera ett Turkiet som lyfter sitt huvud, och har en ledare som höjer sin röst”* (Aytug, 2016, 29 november; se Bilaga 1 översättning 11).

Det riktas en stark misstänksamhet mot EU och det finns en påtaglig besvikelse om de utdragna medlemskapsförhandlingarna. Därför möts inte EU:s uttal om sanktioner och frysa förhandlingar som seriöst, då EU redan uppfattas ha förhålat Turkiet i många år med ”eviga förhandlingar” (Barlas, 2016, 1 december) som inte kommer leda till att nya kapitel öppnas. Det föranleder Turkiet att istället blicka mot öst, och att bli en del av SCO.

”Det är dags att be dem dra åt helvete, det kommer till och med försent [...] Och som President Erdogan säger, bör vi ingå i Shanghai Five [...] Europa kommer få se vad de förlorat.” (Ramoglu, 2016, 22 november; se Bilaga 1 översättning 12). Det framställs som att Turkiet ser ett alternativ i SCO, det vill säga kan bilda andra allianser och inte är i behov av EU. Det framstår alltså som att EU:s legitimitet urholkats av de långa medlemskapsförhandlingarna.

I motsats till uppfattningen om ett illvilligt EU, uttrycker däremot Kadak att EU:s reformkrav skulle vara goda för den turkiska ekonomin oavsett om landet var medlem i unionen eller inte: *”Jag ser annorlunda på medlemskap i den europeiska unionen. Det går bra både med och utan. Men de obligatoriska reformerna, varav många är konstruktiva, för ett turkiskt medlemskap är goda för landet – de kommer bidra till att Turkiet växer snabbare och nå en nivå av utvecklade länder snabbare. Alltså går det bra om vi inte blir medlemmar även efter att vi har gjort reformerna. Vi kommer nämligen tala om ett starkt Turkiet.”* (Kadak, 2016, 26 november; se Bilaga 1 översättning 13). Trots den positiva bilden av EU:s reformkrav som Kadak uttrycker, så verkar framtidssynen ändå vara att Turkiet inte kommer gå med i unionen, vilket också underbyggs av Erdogans uttalande om Trexit och SCO.

Tabell 7: EU:s ekonomiska roll 2016

Ledare i turkisk media	<i>Positiv uppfattning</i>	<i>Neutral uppfattning</i>	<i>Negativ uppfattning</i>
<i>EU:s ekonomiska roll</i>	Reformer för medlemskap, snabbare tillväxt	EU som måttstock och jämförelseobjekt	Förhållat Turkiet med medlemskap EU-direktiv som skulle påverkat företag i Istanbul negativt Sanktioner Embargo

Jämförelse EU:s ekonomiska roll 2006 och 2016

Det går tydligt att se hur uppfattningen om EU:s ekonomiska roll ändrats mellan de två årtalen. År 2006 ansågs tullunionen som livsviktig för Turkiet, som bidragit till ekonomisk tillväxt och minskad inflation. 2016 anses däremot tullunionen ha varit fördelaktig för EU medan Turkiet

är den som fått betala dyrt. EU uppfattas även ha skapat en artificiell ekonomisk kris i Turkiet. Den påtagligt negativa uppfattningen om EU:s ekonomiska roll år 2016 tycks bero på de utdragna medlemskapsförhandlingarna, och att EU uttalat sig om att införa sanktioner och frysa förhandlingarna. Tullunionen uppfattas inte längre som livsviktig, utan Erdogan börjar se möjligheter i andra allianser. Uppfattningen om EU:s ekonomiska roll år 2016 är dock inte enbart negativ. En ledarskribent framhåller att EU:s reformkrav är konstruktiva och goda för landets ekonomiska tillväxt oavsett om ett medlemskap förefaller eller inte. Att det uttrycks en positiv bild om EU:s ekonomiska roll år 2016, bland en generellt negativ bild om EU i en kontext av stelnade relationer, kan möjligtvis tolkas som att EU de facto har haft ett starkt positivt inflytande ekonomiskt.

EU:s normativa roll 2006

EU anses vara ett liberalt demokrati-projekt, där lagstyre och grundläggande fri- och rättigheter respekteras (Barlas, 2006, 28 september). Då medlemskapsförhandlingarna med EU har inletts, håller Turkiet på att genomföra reformer för att kunna gå med i unionen. *”Det här är ett projekt [medlemskap i EU] som kräver att staten och samhället omformas på nytt”* (Barlas, 2006, 26 augusti). EU uppfattas ha ett positivt inflytande på Turkiet vad gäller främjandet av jämlikhet för kurder, liberalisering av huvudduken samt ett minskat militärt inflytande. Exempelvis ifrågasätter EU varför kurdiska TV-sändningar bör ha en turkisk undertext, vilket uppfattas som ett rimligt ifrågasättande ur ett jämlikhetsperspektiv enligt Aköz (2006, 9 augusti). Sedan har AKP aktualiserat huvudduksfrågan och format lösningen ”efter respekt för trosfrihet och lagstyre” (Barlas, 2006, 26 augusti) – det vill säga värderingar som EU anses stå för. Sedan vill EU inte acceptera den starka rollen som militären har i Turkiet, i jämförelse med *”de utvecklade demokratierna till väst”*, som Barlas skriver (2006, 29 september). Eftersom Turkiet har en demokratisk uppbyggnad i grunden, med en pluralistisk demokrati, och en fri media, underlättar det när Turkiet gör reformer för att närma sig EU enligt Barlas (2006, 30 september). De utvecklade demokratierna till väst framstår som ett ideal Turkiet bör sträva mot.

En HBTQ-parad i Frankfurt, där någon klätt ut sig till Merkel, ses som ett viktigt uttryck för respekten och toleransen av yttrandefriheten i EU. En liknande parad i Turkiet, där premiärministern görs till åtlöje, skulle dock aldrig kunnat hållas då folket inte skulle accepterat det menar Uluc (2006, 4 augusti). Det framhålls vara lätt att formellt anpassa sig till EU:s olika villkor, men desto svårare att ändra på trögrörliga tankestrukturer. Paraden möts med både

förtjusning och förskräckelse - icke desto mindre anses yttrandefrihet, inkluderande HBTQ-rättigheter, som något att värna om.

Barlas skriver att det bland turkar finns en överdriven misstänksamhet och etnocentrism – även om en viss del av Europa har fördomar mot Islam - som tar sig i uttryck av att EU anses ha en dold agenda av att vilja dela Turkiet, förverkliga Sèvres-fördraget, stötta PKK och bara bry sig om tankebrott beträffande kurder och armenier (2006, 28 september). Fördomar bland turkar mot Europa grundar sig också på att de försökt dela och kolonisera andra världsdelar med en dominerande kristen ideologi skriver Barlas (2006, 10 oktober). Dessa fördomar anses dock obefogade då europeiska länders ledare enhälligt beslutade sig för att inleda medlemskapsförhandlingar med Turkiet, och att *”Bryssels kommissionärer bemödar sig för att Turkiets medlemskapsprocess inte ska halta.”* (Barlas, 2006, 10 oktober; se Bilaga 1 översättning 14). EU väljs att i helhet ses i positiv dager då det finns en förestående möjlighet för Turkiet att komma med i unionen.

Sedan skriver Aköz (2006, 5 oktober) om en organisation vid namn TESEV (Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfi) som blivit utsatt för en osalig politisk smutskastningskampanj för att de *”är en organisation som bryr sig om demokrati, friheter, mänskliga rättigheter, och är för den Europeiska Unionen”* (se Bilaga 1 översättning 15). Dessa normer anses med andra ord höra ihop med EU.

Å andra sidan, anklagas EU för att vara dubbelmoraliskt efter att Kommissionen släppt den årliga utvecklingsrapporten, där Turkiet fått kritik för bland annat lagar kring yttrandefriheten samt minoritetsrättigheter. Detta därför att EU-länder såsom Polen, Slovenien, Slovakien och Rumänien anses ha brister avseende samma punkter, men har ändå tillåtits gå med i Unionen. EU uppfattas som dubbelmoraliskt och att särbehandla Turkiet (Safak, 2006, 11 november).

Tabell 4: EU:s normativa roll 2006

Ledare i turkisk media	<i>Positiv uppfattning</i>	<i>Neutral uppfattning</i>	<i>Negativ uppfattning</i>
<i>EU:s normativa roll</i>	Yttrandefrihet, HBTQ-rättigheter Jämlikhet för kurder Huvudduksfrågan		Fördomar mot Islam Särbehandlar Turkiet

	Minska militärens roll Står för demokrati, friheter och mänskliga rättigheter Reformer för medlemskap Lagstyre har övertaget		
--	--	--	--

EU:s normativa roll 2016

EU används som ett jämförelseobjekt när det handlar om att rättigheterna för syrierna i Turkiet säkerställs genom den ”tillfälliga flyktingstatusen”. Själva konceptet framkom och skrevs in i internationella dokument med den stora migrationsvågen som det forna Jugoslaviens fall förde med sig till Europa. *”Utan att gå in på detaljer så kan vi säga att Turkiet med den tillfälliga flyktingstatusen på syrier, uppnår både internationella standarder samt Europeiska Unionens normer (EU:s kriterier vad gäller tillfälligt skydd), med mer än vad som behövs”* (Uzun, 2016, 16 juli; se Bilaga 1 översättning 16).

Å andra sidan anses det EU som från början var uppbyggt på humanistiska värderingar, ha kollapsat. Kahraman anser att det finns fascistiska strömningar i EU till följd av diskussioner kring migration, burka, slöja, Islam och muslimer. EU anses inte längre vara en enighet, alltså att det finns splittringar inom EU (Kahraman, 2016, 16 september). Vidare anses det att EU har misslyckats med att föra samman ”européer” genom att försöka bygga sin legitimitet på gemensamma värderingar. Misslyckandet exemplifieras med folkomröstningar i Frankrike och Nederländerna 2005, som handlade om en ny EU-konstitution, men som inte godkändes. (Hanioglu, 2016, 2 oktober).

Den så kallade Syrienkrisen, det vill säga den stora migrationsvågen till Europa år 2015, uppfattas ha försatt Europa i en politisk och samhällelig likväl som kulturell kris. Krisen gjorde att EU förlorade sin egenhet som ”en politisk enhet”, och var också en av anledningarna till det brittiska utträdet ur unionen enligt Altun (2016, 16 november). Att det finns europeiska länder som inte ens tar emot ”1294 syrisk flyktingar”, gör att Europas värderingar om åsikts- och trosfrihet inte tas seriöst (Ardic, 2016, 5 oktober). Anledningen till att EU inte vill ta in fler

syrisk flyktingar, och slutit ett ”återvändandeaftal” med Turkiet, anses vara islamofobiska och xenofobiska. EU uppfattas ofta som en kristen klubb (Ramoglu, 2016, 22 november & Uluc, 2016, 12 augusti). Avtalet innebär att Turkiet i utbyte mot att härbärgera syrisk ska få visumlätnader till EU. När EU dock inte lättade på visumkraven, trots att Turkiet gästade syrierna, uppfattades det som att EU inte höll sin del av avtalet (Duran, 2016, 16 augusti & Ramoglu, 2016, 22 november). Med andra ord uppfattas relationen mellan EU och Turkiet som obalanserad och orättvis. Vidare uppfattas det orimligt att EU tycker att Turkiet bör ändra sin definition av terrorism. Att väst, inklusive EU, skulle stå för värderingar som mänskliga rättigheter, sekularism och demokrati uppfattas inte som legitimt då gränserna för flyktingar stängs samtidigt som Turkiet kritiserats gällande sin juridiska och mänskliga rättigheters-regim. (Duran, 2016, 16 augusti & Barlas, 2016, 28 oktober)

Framförallt fick Turkiet utstå mycket kritik vad gäller juridiska och mänskliga rättigheter i kölvattnet av militärkuppöversöket den 15 juli 2016. Dels anses alltså behandlingen av flyktingar urgröpa EU:s normativa roll av att stå för demokrati, sekularism och mänskliga rättigheter, men rollen urgröps också av reaktionerna och kritiken som riktades mot Turkiet efter militärkuppöversöket. Turkiets allierade länder i väst, det vill säga EU och USA anses inte stötta Turkiets demokrati då de inte fördömde militärkuppöversöket förrän kuppen hade misslyckats, de anses inte genuina (Kaplan, 2016, 12 augusti). Det anses dubbelmoraliskt att EU blundar för ”religiösa FETÖ-soldater” – den gruppen som av Turkiet beskylls militärkuppöversöket – men stöttar inte ”sekulära Kemalist-soldater”. Anledningen till detta är enligt Aslan att Väst stöttar de politiska aktörer som jobbar i Västs intressen, oavsett aktörernas värderingar (Aslan, 2016, 10 september).

Förståelsen av demokrati i EU kritiserats vidare av att länder inom EU såsom Storbritannien, Monaco och Österrike – som kallas för rasistiska och fascistiska - kritiserat Erdogans handlanden efter militärkuppen. Särskilt kritiserats Österrike för att vilja ta bort dubbelt medborgarskap, inte tillåta upphängning av turkiska flaggor eller deltagande i protester mot militärkuppen. *”Var är tankefriheten, var är demokratin? [...] I Österrike kan PKK-anhängare fritt gå runt med tygbitar, göra propaganda och bilda tält - medan det är förbjudet att hänga upp turkiska flaggor! Må deras civilisation, demokrati, Europeiska Union falla samman!”* (Tezel, 2016, 29 juli; se Bilaga 1 översättning 17). Det här citatet åskådliggör hur åtgärder i ett

enskilt EU-land leder till att generalisera hela EU som ansvarigt. Det visar också på en allt mer negativ inställning till EU som helhet, som man önskar inte ens existerar längre.

Det är dock inte bara Österrike, utan även hela EU som anses vara dubbelmoraliska i hållningen mot PKK (Barlas, 2016, 2 november). Detta genom att organisationen är terrorist-klassat av EU men att bilder på PKK:s ledare ”tillåts hängas överallt i byggnadernas korridorer, i likväl Europarådet som Europaparlamentet.” (Kaplan, 2016, 13 november; se Bilaga 1 översättning 18). Det är här oklart om Europarådet sammanblandas med en EU-institution eller inte. Förståelsen av frihet i EU kritiseras då ”terrorister går arm i arm i Tyskland, Frankrike och Belgien” (Oguz, 2016, 20 november; se Bilaga 1 översättning 19). Särskilt Belgien anses ”beskydda” PKK (Ramoglu, 2016, 22 november). Att EU som institution, och enskilda EU-länder, ser mellan fingrarna på PKK gör att kritiken som riktas mot Turkiet gällande begränsningar i yttrande- och pressfrihet, särskilt efter militärkuppets försök, inte tas seriöst. EU:s legitimitet urholkas alltså av hållningen mot PKK, både inom EU:s egna institutioner och i enskilda EU-länder.

Turkiet uppfattas ha blivit kraftigt förhållande under medlemskapsprocessen trots att de anpassat sig till kriterierna, som att exempelvis slopa dödsstraffet. ”Vi har återigen blivit våta, frusna, och brända... vi är trötta på att vänta [...] Vi har gjort mycket för att utöka demokratin och friheter...” (Ramoglu, 2016, 22 november; se Bilaga 1 översättning 20). Den förhållande processen anses bero på en särbehandling och diskriminering för att Turkiet är ett muslimskt land.

De utdragna medlemskapsförhandlingarna i kombination med att EU inte hållit sin del av återvändandeavtalet om de syriska flyktingarna föranleder president Erdogan att föreslå en folkomröstning om Turkiets fortsatta kandidatstatus, en så kallad Trexit (Altinok, 2016, 14 november), samt att blickarna vänds mot SCO som anses vara ett bättre alternativ för Turkiet (Ramoglu, 2016, 22 november & Oguz, 2016, 20 november). Uluc skriver ”Är vi västs slav? Dess koloni? Ni ser EU:s pinsamheter... vilka de har tagit in i Unionen medan de förhåller Turkiet...” (2016, 12 augusti; se Bilaga 1 översättning 21) angående Turkiets närmanden till Ryssland. Det görs alltså ett motstånd mot ett EU som uppfattas som en kolonialmakt, som försöker diktera hur Turkiet bör bete sig, och vilka länder det bör samarbeta med.

Folkomröstningen som Erdogan föreslår är starkt inspirerat av folkomröstningen i Storbritannien, så kallad Brexit. Brexit uppfattas vara ett bra exempel på hur EU utvecklas, och att det finns anti-EU strömningar inom Frankrike och Italien också enligt Erdogan (Kaplan, 2016, 13 november & Oguz, 2016, 20 november). Erdogan försöker alltså fånga ett momentum genom anti-EU strömningarna inom EU-länderna självt. På så vis bygger han upp legitimitet för en folkomröstning i Turkiet.

När Europaparlamentet bestämde sig för att frysa förhandlingarna med Turkiet, och inte ge visumlätnader, uppfattades det som komiskt då länder som Bulgarien och Rumänien (som anses mindre demokratiska än Turkiet) lyckats gå med i EU medan Turkiet fortfarande försökte bevisa att de var demokratiska (Barlas, 2016, 25 november). Vidare uppfattades det som orättvist att länderna i Latinamerika har visumfrihet, medan Turkiet förhålls (Oguz, 2016, 20 november). Återigen kan det tolkas som att de utdragna medlemskapsförhandlingarna med Turkiet bidragit till att starkt urholka EU:s legitimitet. Att Turkiet inte velat ge sig för kraven om en lättad terrorlagstiftning anses vara skälen till att EU fryst förhandlingarna enligt Kaplan (2016, 12 december).

Tabell 8: EU:s normativa roll 2016

Ledare i turkisk media	<i>Positiv uppfattning</i>	<i>Neutral uppfattning</i>	<i>Negativ uppfattning</i>
<i>EU:s normativa roll</i>	Kriterier om tillfälligt skydd	Försökt bygga legitimitet på gemensamma värderingar	Kolonisator Kristen klubb Tillåter PKK Dubbelmoraliskt gällande frihet, demokratiska och sekulära värderingar Syrienkrisen Islamofobi och xenofobi Håller inte sitt ord

Jämförelse EU:s normativa roll 2006 och 2016

År 2006 ses EU alltså som ett demokratiskt ideal att sträva mot, och som föreslår reformer nödvändiga för Turkiet. År 2016 så kritiserar dock EU för sin förståelse av demokrati, sekularism och frihet – EU uppfattas inte stå för dessa värderingar. Skälen till detta är att de uppfattningar som betecknades som fördomar år 2006, infrias år 2016. Exempelvis vad gäller synen på PKK, uppfattningen om att EU vill dela Turkiet och att EU är en kristen klubb. Det framstår som att den enda faktorn till att dessa uppfattningar betecknades som en ”födom” och inte en verklighet år 2006 var det förestående medlemskapet. Med andra ord finns det en tydlig insikt år 2016 att Turkiet inte kommer bli medlemmar, till följd av utdragna medlemskapsförhandlingar, och till följd av interna problem inom EU. År 2006 så generaliseras alla delar av EU, alltså medlemskapsländerna, till en positiv helhet under taket EU. År 2016 däremot så börjar man granska enskilda länder inom EU, och enskilda EU-länders handlingar generaliseras till att omfatta hela EU som negativt. Syrienkrisen verkar vara en av anledningarna till att EU håller på att ”falla samman”, vilket också tar sig i uttryck med Brexit, och andra EU-kritiska röster inom enskilda medlemsländer. Syrienkrisen kan sägas ha bidragit till ett gap mellan EU:s självrepresentation/bild och uppfattning av den utomstående aktören Turkiet – i frågor om åsikts- och trosfrihet.

Andra uppfattningar om EU:s roller 2006

När barnadödligheten mellan EU och Turkiet jämförs, uppfattas EU ha bättre levnadsstandard. Det är ett exempel som Turkiet vill följa (Durbas, 2006, 23 december). I termer av välfärd framstår EU alltså som ett ideal.

Det finns också en okunskap om EU-institutionerna. Exempelvis blandas Europeiska Unionens råd och Europarådet ihop. Övür skriver, efter att Istanbul utsetts som 2010-års europeiska kulturhuvudstad, att ”*egentligen är det inte första gången som Istanbul får en utmärkelse av den Europeiska Unionen, för exakt 47 år sedan så fick Istanbul ett annat pris av Europarådet.*” (2006, 28 november; se Bilaga 1 översättning 23).

Tabell 5: Andra uppfattningar om EU:s roll 2006

Ledare i turkisk media	<i>Positiv uppfattning</i>	<i>Neutral uppfattning</i>	<i>Negativ uppfattning</i>
<i>Andra uppfattningar om EU:s roll</i>	Välfärd	Förvirring mellan Europarådet och EU-rådet	

Andra uppfattningar om EU:s roller 2016

Det framkom inga andra uppfattningar om EU:s roller år 2016.

Jämförelse andra uppfattningar om EU 2006 och 2016

Det går inte att göra en jämförelse av andra uppfattningar om EU år 2006 jämfört med 2016 då inga sådana förekommer år 2016.

Slutdiskussion och reflektioner

Den här studiens huvudsyfte har varit att undersöka uppfattningar om EU i Turkiet för att täcka luckan av de bristfälliga undersökningarna i landet. För att sammanfatta huvudresultaten så finns det onekligen både negativa och positiva uppfattningar om EU i dess ledarroll, ekonomiska roll och normativa roll. Den generella uppfattningen om EU har förändrats från positivt till negativt, även om uppfattningen var blandad år 2006 likväl som 2016. Anledningen till förändringen kan antas bero dels på utvecklingen av relationen mellan EU och Turkiet, dels på förändrade förhållanden inom EU respektive Turkiet.

Som tidigare påtalat så finns en viss problematik kring jämförbarheten mellan 2006 och 2016. Det som med säkerhet kan sägas är att källorna år 2016 representerar AKP-hållningen, medan det är oklart för 2006. Därför ska jämförelsen mellan dessa två årtal tolkas med viss försiktighet. Den förändrade uppfattningen om EU i Turkiet kan inte nödvändigtvis tillskrivas regeringspartiet AKP. Resultaten från de olika årtalen kan i sig ändå jämföras med den tidigare forskningen.

Att sätta mina resultat i relation till den tidigare forskningen, både i Turkiet och globalt, var ett vidare syfte med denna studie. Till skillnad från den tidigare turkiska forskningen, har min studie haft en bredare utgångspunkt än det snäva fokuset på hur demokrati och mänskliga rättigheter uppfattas i relation till migrationsvilja. Således har min studie bidragit till en mer kompletterande och nyanserad bild av EU-uppfattningar i Turkiet med ett specifikt fokus på den regeringsvänliga median, och är enligt min vetskap unik i sitt slag.

Mina resultat stämmer överens med den tidigare turkiska forskningen på vissa punkter. Framförallt bekräftas att EU uppfattas vara ett område med stark yttrandefrihet, även om denna rättighet ibland uppfattas som begränsad för turkar i resultaten från år 2016. Ytterligare bekräftas uppfattningen av att det förekommer xenofobi och diskriminering. Vidare bekräftas den positiva uppfattningen om EU i termer av mänskliga rättigheter och demokrati, åtminstone i resultaten från 2006. År 2016 var dock uppfattningen om EU:s mänskliga rättigheter negativ, vilket säger emot resultaten i den tidigare forskningen. Sedan bekräftas också bilden av att det finns en hög välfärd i Europa.

I relation till den internationella forskningen så stämmer mina resultat generellt överens med de kartlagda uppfattningarna om EU i olika delar av världen. I likhet med tidigare forskning uppfattas EU:s ledarroll i vissa fall som mindre än Kinas och USA:s, men även Rysslands. Vidare bekräftas bilden av EU som en framträdande ekonomisk aktör. Liksom i Afrika uppfattas EU ibland som en ojämlig handelspartner.

I den tidigare forskningen har den dominerande bilden varit att europeisk integration setts som positivt, även om det i vissa delar av världen funnits en uppfattning om ett splittrat, inte tillräckligt enigt EU. Min undersökning förstärker snarare bilden av ett splittrat EU - unionen uppfattas till och med vara i sönderfall, ett område av desintegration – och går tvärt emot den dominerande uppfattningen som framkommer i tidigare forskning.

Den tidigare forskningen finner att den positiva bilden av EU:s normativa roll främst finns i EU:s grannländer, medan bilden av densamma är försvagad i Mellanöstern. Mina resultat visar på ambivalenta uppfattningar om EU i Turkiet både inom och mellan de olika årtalen. En möjlig förklaring kan bero på just landets unika geografiska läge. Det är ett grannland som ömsom räknas till Europa, ömsom Mellanöstern. Därför kan man säga att mina resultat bekräftar den tidigare forskningen om EU:s normativa roll enligt geografisk kontext, samtidigt som det finns en unik kombination i fallet Turkiet som ligger i skärningspunkten mellan Europa, Asien och Mellanöstern.

Som Aggestam skriver (2006, s. 21) går det att ifrågasätta i vilken utsträckning som europeisk identitet kan ses som en källa för EU:s utrikespolitiska roller. I min undersökning framkommer uppfattningar där åtgärder i ett enskilt EU-land ibland leder till att projiceras på hela EU. Eftersom EU inte är en stat i dess traditionella bemärkelse så blir det ibland svårt att dra en gräns mellan vad som är en uppfattning om EU och vad som är en uppfattning om ett enskilt medlemsland.

Gällande framtidsutsikterna för relationen mellan EU och Turkiet, antyder mina fynd att EU inte ses som en lika viktig partner för framtiden. År 2006 är det uppenbart att EU ansågs vara en viktig partner, uppfattningen var en jämställd och legitim motpart, medan uppfattningen år 2016 var den rakt motsatta. Det är uppenbart att EU har haft en stor inverkan på Turkiet och varit en viktig partner, likväl anser sig Turkiet inte vara i behov av EU och ser ett alternativ i

SCO till öst. EU anses vara en mindre viktig motpart i framtiden, där det finns andra stormakter att förlita sig på.

Det framstår som att EU misslyckats med sina policier i Turkiet. Från en dominerande uppfattning om EU som en förebild för mänskliga rättigheter och demokrati, är den dominerande uppfattningen år 2016 att EU är dubbelmoraliskt och i sönderfall. Förslagsvis behöver EU, för att ha effektiva policier i Turkiet, handla mer entydigt och ställa samma krav på medlemsländerna som kandidatländerna. För att få en ökad legitimitet behöver EU också, i linje med det som Icduygu et al. (2013) föreslår, få bukt med den offentliga bilden om xenofobi och diskriminering som strider mot de grundvärden unionen bildades på.

Slutsats

Den här studien har bidragit till att ge en mer nyanserad och kompletterande bild av turkiska EU-uppfattningar, dels genom att jämföra mellan olika årtal, dels genom att relatera resultaten till tidigare forskning. Det finns ambivalenta uppfattningar om EU i Sabah-tidningen, men den dominerande uppfattningen år 2006 var positiv och år 2016 negativ om EU i dess olika roller. Det går inte att dra en säker slutsats kring om uppfattningarna år 2006 även reflekterar AKP:s uppfattning. De tidigare kartlagda uppfattningarna av EU i olika delar av världen har främst bekräftats, men med en unik kombination i fallet Turkiet, vilket är rimligt då alla relationer utformas enligt sin specifika kontext.

Förslag på vidare forskning

Ett förslag på vidare forskning är att göra en intervjustudie om de turkiska EU-uppfattningarna. Genom intervjuer går det att få en mer djupodlad bild av hur EU uppfattas i dess olika roller, och det går att få en inblick i en persons tankevärld med möjlighet att ställa följdfrågor. En målgrupp för intervjuerna skulle exempelvis kunna vara makthavare på olika nivåer i Turkiet. En sådan studie skulle bidra till att bredda förståelsen av EU i världen, och täcka luckan av de bristfälliga studierna på turkiska EU-uppfattningar. Vidare skulle liknande intervjustudier kunna göras i andra kandidatländer för att jämföra resultaten.

Referenslista

Aggestam, Lisbeth (2006) "Role theory and European foreign policy: a framework of analysis", in O. Elgström & M. Smith (Eds.), *The European Union's Roles in International Politics: Concepts and analysis* (s. 11 – 30). Oxon: Routledge.

Bengtsson, Rikard & Elgström, Ole (2012) "Conflicting Role Conceptions? The European Union in Global Politics". *Foreign Policy Analysis*, 8, 93 – 108.

Chaban, Natalia, Elgström, Ole, Kelly, Serena & Suet Yi, Lai (2013) "Images of the EU beyond its Borders: Issue-Specific and Regional Perceptions of European Union Power and Leadership". *Journal of Common Market Studies*, 51(3), 433-451.

Chaban, Natalia, & Magdalina, Ana-Maria (2014) "External Perceptions of the EU during the Eurozone Sovereign Debt Crisis". *European Foreign Affairs Review*, 19(2), 195 - 220.

Delegation of the European Union to Turkey (2017) *EU and Turkey's history*. Hämtad 2017-12-05 från <https://www.avrupa.info.tr/en/eu-and-turkeys-history-711>

Elgström, Ole & Smith, Michael (2006) "Introduction", in O. Elgström & M. Smith (Eds.), *The European Union's Roles in International Politics: Concepts and analysis* (s. 1 – 11). Oxon: Routledge.

Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Towns, Ann & Wängnerud, Lena (2017) *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Wolters Kluwer.

European Commission (2016) *Turkey*. Hämtad 2017-12-05 från https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/countries/detailed-country-information/turkey_en

European Commission (2017) *Turkey*. Hämtad 2017-12-05 från <http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/countries/turkey/>

European Journalism Centre (2017) *Media Landscapes Turkey*. Hämtad 2017-12-05 från http://ejc.net/media_landscapes/turkey

Fioramonti, Lorenzo & Olivier, Gerrit (2007) "Altruism or Self-Interest? An Exploratory Study of the EU's External Image in South Africa". *European Foreign Affairs Review*, 12, 401-419.

Fioramonti, Lorenzo & Poletti, Arlo (2008) "Facing the Giant: Southern Perspectives on the European Union". *Third World Quarterly*, 29(1), 167- 180.

Freedom House (2017a) *Turkey*. Hämtad 2017-12-05 från <https://freedomhouse.org/report/freedom-press/2006/turkey>

Freedom House (2017b) *Turkey*. Hämtad 2017-12-05 från <https://freedomhouse.org/report/freedom-press/2016/turkey>

Freedom House (2017c) *Turkey*. Hämtad 2017-12-05 från <https://freedomhouse.org/report/freedom-press/2017/turkey>

Icduygu, Ahmet, Üstübcü, Aysen Ezgi, Korfali, Deniz Karci & Sert, Deniz Senol (2013) "Perceptions from Turkey". *EUMAGINE Policy Paper Turkey*. Tillgänglig: http://www.eumagine.org/pages/eumagine_output_list.aspx?type=true

Karlsson, Ingmar (2012) *Europa och Turken – betraktelser kring en komplicerad relation*. Stockholm: Wahlström & Widstrand.

Larsen, Henrik (2014) "The EU as a Normative Power and the Research on External Perceptions: The Missing Link". *Journal of Common Market Studies*, 52(4), 896 – 910.

Lucarelli, Sonia (2014) "Seen from the Outside: The State of the Art on the External Image of the EU". *Journal of European Integration*, 36(1), 1 - 16.

Manners, Ian (2006) "The symbolic manifestation of the EU's normative role in world politics", in O. Elgström & M. Smith (Eds.), *The European Union's Roles in International Politics: Concepts and analysis* (s. 66 – 84). Oxon: Routledge.

Republic of Turkey Ministry of Foreign Affairs (2011) *Turkey-EU relations*. Hämtad 2017-12-05 från <http://www.mfa.gov.tr/relations-between-turkey-and-the-european-union.en.mfa>

Sabah (2017) *Gizlilik bildirimi*. Hämtad 2017-12-05 från <https://www.sabah.com.tr/gizlilik-bildirimi>

Källförteckning

Aköz, Emre (2006, 12 juli) "Almanya'yi satin aldik". *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/akoz/2006/07/12/almanya_yi_satin_aldik

Aköz, Emre (2006, 14 juli) "Niye Türkiye'ye geliyorlar?". *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/akoz/2006/07/14/niye_turkiye_ye_geliyorlar

Aköz, Emre (2006, 9 augusti) "Türkçe altyazı tartışması". *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/akoz/2006/08/09/turkce_altyazi_tartismasi

Aköz, Emre (2006, 5 oktober) "Karalama kampanyası". *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/akoz/2006/10/05/karalama_kampanyasi

Aköz, Emre (2006, 26 november) "Asil budalalik su...". *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/akoz/2006/11/26/asil_budalalik_su

Alkin, Kerem (2016, 19 oktober) "TCMB faiz indirimini sürdürebilir". *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/kerem-alkin/2016/10/19/tcmb-faiz-indirimini-surdurebilir>

Altinisik, Osman (2016, 15 augusti) "Nasil gelirsiniz gelin...". *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/bolgeler/altinisik/2016/08/15/nasil-gelirsiniz-gelin>

Altinok, Melih (2016, 21 september). ”Sana ne, sana mi kaldı?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/melihaltinok/2016/09/21/sana-ne-sana-mi-kaldi>

Altinok, Melih (2016, 14 november) ”Alayina trexit”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/melihaltinok/2016/11/14/alayina-trexit>

Altun, Fahrettin (2016, 16 november) ”Avrupalılar kendi derdine yansın”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/fahrettinaltun/2016/11/16/avrupalilar-kendi-derdine-yansin>

Ardic, Engin (2016, 5 oktober) ”Bozbulanık”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/ardic/2016/10/05/bozbulanik>

Aslan, Ali (2016, 10 september) ”Bati FETÖ’nün arkasında mı?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2018-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/perspektif/aliaslan/2016/09/10/bati-fetonun-arkasinda-mi>

Aytug, Yüksel (2016, 29 november) ”Bunun adı İstiklal Savası”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/gunaydin/aytug/2016/11/29/bunun-adi-istiklal-savasi>

Barlas, Mehmet (2006, 2 juli) ”Bilgi, masa veya diz üstü kadar yakın hepimize”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/07/02/bilgi_masa_veya_diz_ustu_kadar_yakin_hepimize

Barlas, Mehmet (2006, 26 augusti) ”Düşünce üretimi var ama bunlar havada kalıyor”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/08/26/dusunce_uretimi_var_ama_bunlar_havada_kaliyor

Barlas, Mehmet (2006, 28 september) ”Bana her şey Türkiye’yi mi hatırlatıyor?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/09/28/bana_her_sey_turkiye_yi_mi_hatirlatiyor

Barlas, Mehmet (2006, 29 september) ”Biz bize benzeye benzeye kendimizi iyice benzettik”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/09/29/biz_bize_benzeye_benzeye_kendimizi_iyice_benzetti

Barlas, Mehmet (2006, 30 september) ”Tehdit ve tehlikeleri toplum ya kanıksarsa...”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/09/30/tehdit_ve_tehlikeleri_toplum_ya_kaniksarsa

Barlas, Mehmet (2006, 10 oktober) ”Büyük insanlignin vizyonu ve misyonu vardır”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/10/10/buyuk_insanlignin_vizyonu_ve_misyonu_vardir

Barlas, Mehmet (2006, 4 november) ”Milliyetçilignin bir ayagi tarihte bir ayagi da bugünde olmalı...”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/11/04/milliyetçilignin_bir_ayagi_tarihte_bir_ayagi_da_bu

Barlas, Mehmet (2006, 30 november) ”Papadopulos Avrupa'nin en güçlü lideridir”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/11/30/papadopulos_avrupa_nin_en_guclu_lideridir

Barlas, Mehmet (2006, 10 december) ””Devlet'in resmi görüşü” ile siyaset karsi karsiya mi?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/12/10/devletin_resmi_gorusu_ile_siyaset_karsi_karsiya

Barlas, Mehmet (2006, 13 december) ”Ankaralalilar, yurdu ve dünyayi tribünden mi izliyor?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/12/13/ankaralalilar_yurdu_ve_dunyayi_tribunden_mi_izliyo

Barlas, Mehmet (2006, 16 december) ”Herkesin kendi kurali olursa bundan kavga cिकar...”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/12/16/herkesin_kendi_kurali_olursa_bundan_kavga_cिकar

Barlas, Mehmet (2006, 23 december) ”İktidar da, muhalefet de Cankaya da kulak vermeli...”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2006/12/23/iktidar_da_muhalefet_de_cankaya_da_kulak_vermeli

Barlas, Mehmet (2016, 28 oktober) ”Sait Hopsait modeli siyaset yayginlasirken”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2016/10/28/sait-hopsait-modeli-siyaset-yayginlasirken>

Barlas, Mehmet (2016, 2 november) ”Bütün kirmizi cizgilerin morardigi bir dönem”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2016/11/02/butun-kirmizi-cizgilerin-morardigi-bir-donem>

Barlas, Mehmet (2016, 14 november) ”Avrupa Birligi’ni nasil ikna edebiliriz?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2016/11/14/avrupa-birligini-nasil-ikna-edebiliriz>

Barlas, Mehmet (2016, 17 november) ”Avrupalilarin tümü akilsiz ve sorumsuz degil ki”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2016/11/17/avrupalilarin-tumu-akilsiz-ve-sorumsuz-degil-ki>

Barlas, Mehmet (2016, 25 november) ”Meger bu sonu olmayan bir uzun yürüyüşmüs”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2016/11/25/meger-bu-sonu-olmayan-bir-uzun-yuruyusmus>

Barlas, Mehmet (2016, 26 november) ”Sanki tam üye oluyorduk da Avrupalılar bizi durdurdu”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28 från, <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2016/11/26/sanki-tam-uye-oluyorduk-da-avrupalilar-bizi-durdurdu>

Barlas, Mehmet (2016, 1 december) ”Sen herkesi kör, alemi sersem mi sanirsin?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/barlas/2016/12/01/sen-herkesi-kor-lemi-sersem-mi-sanirsin>

Donat, Yavuz (2006, 12 augusti) ”Kirsehir raporu”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/donat/2006/08/12/kirsehir_raporu

Donat, Yavuz (2016, 29 november) ”O simdi milletvekili”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2011-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/donat/2016/11/29/o-simdi-milletvekili>

Duran, Burhanettin (2016, 16 augusti) ”Türkiye’de Baticiligin artan yalnizligi!”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/duran/2016/08/16/turkiyede-baticiligin-artan-yalnizligi-1471313984>

Duran, Burhanettin (2016, 28 oktober) ”Peki ya Türkiye’nin gelecegi nerede?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/duran/2016/10/28/peki-ya-turkiyenin-gelecegi-nerede>

Duran, Burhanettin (2016, 18 november) ”Degisen ”hükümet sistemi” mi ”rejim” mi?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/duran/2016/11/18/degisen-hukümet-sistemi-mi-rejim-mi>

Durbas, Refik (2006, 23 december) ”Icmal, icmalen, icmaliyye...”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/cumartesi/durbas/2006/12/23/icmal_icmalen_icmaliyye

Hanioglu, M. Sükrü (2016, 2 oktober) ”Ortak degerler” paradigmasi. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/hanioglu/2016/10/02/ortak-degerler-paradigmasi>

Kadak, Selale (2016, 26 november) ”Kadinlari birlik olan Türkiye’yi yikmak zor!”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/kadak/2016/11/26/kadinlari-birlik-olan-turkiyeyi-yikmak-zor>

Kahraman, Hasan Bülent (2016, 16 september). *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/kahraman/2016/09/16/sol-gitti-avrupa-coktu>

Kaplan, Hilal (2016, 12 augusti) ”Az egitimli, eski futbolcu Erdogan”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2018-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/hilalkaplan/2016/08/12/az-egitimli-eski-futbolcu-erdogan>

Kaplan, Hilal (2016, 30 september) ”B plani olmayanlar...”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/hilalkaplan/2016/09/30/b-plan-olmayanlar>

Kaplan, Hilal (2016, 13 november) ”Bati’da sirazesinden cikmis bir yapi var”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/hilalkaplan/2016/11/13/batida-sirazesinden-cikmis-bir-yapi-var>

Kaplan, Hilal (2016, 14 november) ”Trump ve tarihin sonu”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/hilalkaplan/2016/11/14/trump-ve-tarihin-sonu>

Kaplan, Hilal (2016, 12 december) ”Ne yaptik da bunlar basimiza geliyor?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/hilalkaplan/2016/12/12/ne-yaptik-da-bunlar-basimiza-gelior>

Oguz, Seref (2016, 20 november) ”AB bizim icin hayirli rüya görmez”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/oguz/2016/11/20/ab-bizim-icin-hayirli-ruya-gorme>

Ramoglu (Güney), Ersin (2016, 22 november) ”Sanghay Beslisi mi Avrupa Birligi mi?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/bolgeler/ramoglu/2016/11/22/sanghay-beslisi-mi-avrupa-birligi-mi>

Safak, Erdal (2006, 11 november) ”Madalyonun iki yuzu”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/safak/2006/11/11/madalyonun-iki-yuzu>

Safak, Erdal (2016, 11 juli) ”PKK cok ciddi sikinti yasiyor”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/safak/2016/07/11/pkk-cok-ciddi-sikinti-yasiyor>

Sirt, Timur (2016, 5 juli) ”Silikon Vadisi’ne Cin tehdidi”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/sirt/2016/07/05/silikon-vadisine-cin-tehdidi>

Sirt, Timur (2016, 9 oktober) ”Veri zengini devler”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/sirt/2016/10/09/veri-zengini-devler>

Tezel, Mevlüt (2016, 29 juli) ”Darbe gerceklesmedi diye cildirdilar”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/gunaydin/sb-mevlut_tezel/2016/07/29/darbe-gerceklesmedi-diye-cildirdilar

Tezel, Mevlüt (2016, 20 oktober) ”Trafikte gecen zaman mesaiden sayilsin”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/gunaydin/sb-mevlut_tezel/2016/10/20/trafikte-gecen-zaman-mesaiden-sayilsin

Uluc, Hincal (2006, 4 augusti) “Frankfurt’ta nereye düstük?”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/uluc/2006/08/04/frankfurt_ta_nereye_dustuk

Uluc, Hincal (2016, 12 augusti) “O zaman yeni bir dünya kurulur!”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/uluc/2016/08/12/o-zaman-yeni-bir-dunya-kurulur>

Ünlü, Ferhat (2016, 3 juli) ”DAES’in ölü hücreleri”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/pazar/ferhat-unlu/2016/07/03/daesin-olu-hucreleri>

Uzun, Cem Duran (2016, 16 juli) “6 soruda Suriyelilere vatandaşlık verilmesinin hukuksal yönü”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-28, från <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/perspektif/cem-duran-uzun/2016/07/16/6-soruda-suriyelilere-vatandaslik-verilmesinin-hukuksal-yonu>

Övür, Mahmut (2006, 28 november) “Istanbul’un bilinmeyen ödülü”. *Sabah Gazetesi*. Hämtad 2017-11-27, från https://www.sabah.com.tr/yazarlar/ovur/2006/11/28/istanbul_un_bilinmeyen_odulu

Bilaga 1

Översättning 1: "Bizi Amerika mı yönetiyor, Avrupa Birliği mi, IMF mi... Bittik gayrı"

Översättning 2: "ABD'yi köklü eğitim kurumları ve medya gücüyle tehdit edebilecek tek güç İngiltere ve Avrupa Birliği."

Översättning 3: "ABD, AB ve Rusya gibi güçlerle ilişkilerini yeni bir düzlemde yapılandırma çabası içinde. [...]. 15 Temmuz darbe girişimi hem sistem dönüşümünü hem de ilişkilerini gözden geçirmeyen Türkiye'nin istikrar bulamayacağını son bir kez daha gösterdi. [...] Avrupa Birliği ile entegrasyonu önemseyen birisi olmama rağmen mevcut Avrupa'nın gidişatı sebebiyle AB maceramızın "bitmeyen müzakere hikâyesi" olarak kalabileceğini düşünüyorum."

Översättning 4: "Britanya, AB projesinden çekilmiş, Fransa kendi içine kapanmış, AB kendi bürokratik kafesinde felç olmuş durumda dağılmanın eşiğine gelmiş halde. Öte yandan Rusya, Avrupa'yı işgal ederken kimsenin gıkı çıkamamış, Çin dünya ekonomisinin durdurulamayan yıldızı haline gelmiş ve Türkiye'deki 'öngörülemez adam' ne ekonomik ne jüristokratik ne de askerî darbeye indirilebilmiş."

Översättning 5: "2. Dünya Savaşı sonrası kurulan dünya düzeninin 3'lü çetesi bugüne değin hükümlerini korumayı başardı. Kuzey Atlantik Paktı, Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği. [...]İngiltere, dünya rekabetinin gerisinde kalmak, diğerleri gibi kıta Avrupası'ndan köhnememek için referandumla AB'den apar topar kaçıyor. Erdoğan da ilerleyen günlerde AB adaylığının halka sorulabileceğini söyledi. Üçlü çete, İngiltere ve çıkış kelimelerinin bir araya getirilmesinden türetilen "brexit"tan sonra trexit'la da, yani Türkiye'nin AB adaylığından çıkışıyla ağır bir darbe yiyecek. Düşünsenize adayların bile girmek istemediği bir kulüp kime ne gelecek vaat edebilir!"

Översättning 6: "Avrupa Birliği, o istiklalini bir kısmından vazgeçmeyi gerektiriyor. Brüksel'in "üst aklına" boyun eğecek Türkiye midir bu? Muasır medeniyet seviyesi Avrupa ha? Öyleyse ABD değil, Japonya değil, Çin değil."

Översättning 7: "Avrupa Birliği internet devlerini engellemek yerine vergi ve yatırımlar konusunda zorlayacak kararlar alıyor."

Översättning 8: "Şu anda Türkiye'de iktidar olan AK Parti'nin özellikle makro ekonomiye nefes aldırın başarıları fazlasıyla var. Birkaç yıl önce para etmeyen bankalar, işletmeler, bugün milyar dolarlarla yabancı sermayeyi çekiyor. Tam 38 yıldır ilk kez enflasyon tek rakamlı düzeyde. Ayrıca bu dönemde Avrupa Birliği ile müzakere süreci başlatıldı."

Översättning 9: "Özellikle Avrupa Birliği üyesi ülkelerden insanların taşınmaz alması, Türkiye'yi AB'ye biraz daha yaklaştırır. "Bizi yanlış tanıyorlar" diye sızlanmıyor muyuz?"

Översättning 10: "Schulz'un [...] demecine verdiği cevap, hepimizin duygularına tercüman olmamış mıydı? [...]- Birileri kendi akıllarınca bu coğrafyayı bize dar etmek istiyor. Şu terbiyesize bak ya, 'Yaptırım uyguluyoruz' diyor. Ya senin her yerin yaptırım olsa ne yazar. Geç kalıyorsun geç." (Erdogans svar). [...] "Düşünün ki birileri Türkiye'yi AB kapısında oyalarken, İngiliz halkı bir referandumla AB'den çıkmaya karar verdi. Şimdi Türk halkı da bir referandumla "AB'ye aday üyelik"ten çıkma kararı verirse, acaba hangi Avrupalılar kına yakacaklardır? Yani "Brexit"i bir de "Trexit" izlerse kimler mutlu olacaktır?"

Översättning 11: "Baktılar ki bu milletin imanını topla, tüfekte, canlı bomba ile sarsamayacaklar, ekonomik tuzaklarla parasını gasp edip suni bir kriz yaratarak yarınlara ipotek koymaya başladılar. Döviz kurlarındaki çılgın yükseliş ile Avrupa Parlamentosu'nun 'dondurma' kararının aynı günlere denk gelmesi, sizce de tesadüf olabilir mi? 50 küsur yıldır bizi arka bahçesine bağlayıp orada otlattığını sanan Avrupa Birliği, kafasını kaldıran bir Türkiye'ye, sesini yükselten bir lidere tahammül edemedi tabii ki."

Översättning 12: "Gümrük Birliği'nin faydasını onlar gördü. Bize kazığı kaldı. [...] AP Başkanı Schulz ise Türkiye'yi tehdit etti. [...] Onlara güzel bir "h.stirin" çekme zamanı geldi, geçiyor bile. [...] Hem Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dediği gibi, Şanghay Beşlisi içinde yer almak lazım. [...]Avrupa ne kaybettiğini görecektir"

Översättning 13: "Ben Avrupa Birliği'ne üyeliğe de farklı bakıyorum. Olsa da olur olmasa da olur. Ancak AB'ye üye olmak için Türkiye'nin yapmak zorunda olduğu reformlar ki bir çoğu yapısal reformlar; zaten Türkiye'nin yaparsa menfaatine olacak, daha hızlı büyümesine ve gelişmiş ülkeler seviyesine gelmesini kolaylaştıracak reformlar. Yani biz reformları yaptıktan sonra üye olmasak da olur. Güçlü bir Türkiye'den söz etmiş olacağız çünkü."

Översättning 14: "Hemen her Avrupa ülkesinde Türkiye'nin üyeliğine karşı olan önyargılı ve saplantılı kişiler de, kesimler de var. Ama aynı Avrupa ülkelerinin liderleri, geçen yılın 3 Ekim'inde üyelik müzakerelerinin başlamasını ittifakla kararlaştırmışlardır. Brüksel'deki komiserleri, Türkiye'nin üyelik sürecinin aksamaması için, çaba harcamaktadırlar."

Översättning 15: "Bütün yaygara, "Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı'nın, "demokrat, liberal, insan haklarına önem veren, Avrupa Birliği yanlısı" bir kuruluş olmasından kaynaklanıyor. Bu çizgiye karşı çıkanlar, "Araştırma yanlıştır, uydurmadır" diyerek, aslında araştırmayı değil, TESEV'i karalamaya çalışıyorlar. Yapılan budur. Yani olayın bilimsel yönü tartışılmıyor; ideolojiksiyasi bir kampanya yürütülüyor."

Översättning 16: "Ayrıntılara girmeden genel olarak diyebiliriz ki, Turkiyenin Gecici Koruma Yönetmeliği ile Suriyelilere sağladığı haklar hem uluslararası standartları hem de Avrupa Birliği normalarını (AB gecici koruma yönergesindeki kriterleri) fazlasıyla sağlamaktadır"

Översättning 17: "Nerede düşünce özgürlüğü, nerede demokrasi? [...] Avusturya'da PKK yandaşlarının bez parçalarıyla serbestce propagande yapıp cadir kurması serbest ama Türk bayrağı asmak yasak! Batsın bunların medeniyeti, demokrasisi, Avrupa Birliği!"

Översättning 18: "Bunlar, Avrupa Birliği'nin terör örgütü olarak ilan ettiği bir örgüte sırtlarını dayadıklarını açıkça söylüyorlar. Ama ne yazık ki Avrupa Konseyi'nde de, Avrupa Parlamentosu'nda da, binaların koridorlarında, her yerde terörist başının resimlerinin asılmasına müsaade edilebiliyor"

Översättning 19: "Almanya'da, Fransa'da, Belçika'da teröristler kol geziyor [...]"

Översättning 20: "Yine ıslandık, Yine donduk, Yine yandık... Beklemekten bıktık. [...] Demokrasi ve özgürlüklerin genişlemesi için çok uğraştık..."

Översättning 21: "Batı'nın kölesi miyiz biz?. Sömürgesi, kolonisi mi?. Avrupa Birliği rezilliğini görüyorsunuz.. Kimleri, neleri aldılar Birliğe Türkiye'yi resmen oyalıyorlar.."

Översättning 22: ”Bu kadar çapsız, vizyonsuz bir liderler topluluğunda bir "Adalı Rum" un bu şekilde tüm Avrupa'yı rehine alması, bir turizm adacığının o koca koca sanayi toplumlarını susta durdurması, gerçekten çarpıcı bir olaydır.”

Översättning 23: ”Aslında İstanbul, Avrupa Birliği tarafından ilk kez ödüllendirilmiyor, tam 47 yıl önce İstanbul, Avrupa Konseyi'nden bir ödül daha aldı.”